

Giới thiệu Ăn Em Ăn Tới Nghiện

Truyện Ăn Em Ăn Tới Nghiện kể về một anh chàng hờ của cô để qua mắt ba ba. Vì đối với cô việc lập gia đình là con ác mộng rất bị ràng buộc...

Cô chỉ có hứng thú với những món ăn ngọt ngào, càng đúng với anh lại càng thấy hợp vì anh cho cô những món ăn chỉ anh có mà thôi.

Cứ thế và cô bị anh ăn luôn lúc nào...Anh ăn cô mỗi khi anh nghiện...

Bạn đang đọc truyện *Ăn Em Ăn Tới Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Tiết từ

Lê gia –Lê Lão ba, có bốn cô con gái nhưng cũng đủ khiến cho ông đau cả đầu

Đứa lớn –Lê Hương Hương, bộ dạng tròn vo, cá tính thẹn thùng, hướng nội, chỗ khiến cho Lê Lão ba phiền não nhất, chính là con gái thích khóc, lại thích ăn, mà cực yêu thích socola, sở trường là đem đồ ngọt làm bữa ăn chính.

Đứa thứ hai –Lê Hưng Hưng, đừng nhìn nó một bộ dáng gầy yếu, nhưng có được sức bật của gấu tính tình hòa bạo khiến người không dám khen tặng, mà chỗ làm cho Lê Lão đầu lo lắng chính là đứa nhỏ tính tình kiêu căng nóng nảy, dường như suốt ngày luôn chân luôn tay không lúc nào chịu yên tĩnh.

Đứa thứ ba –Lê Đồng Đồng, tuy rằng có được một đầu tóc dài đen nhánh, diện mạo cũng thanh thanh tú tú, nhưng là nếu làm nó mất hứng, nó liền ân cần mở miệng liên tiếp hỏi thăm người nhà của người khác, từ tổ tiên cho tới lão thầy, đều có thể lọt vào danh sách ân cần thân thiết hỏi thăm, đây cũng chính là chỗ khiến Lê Lão ba đau cả đầu.

Đứa thứ tư –Lê Tiểu Tiêu là cô con gái Lê Lão ba tha thiết trông cậy, rốt cục cũng có vẻ giống người bình thường một chút, ngọt ngào, đáng yêu, bề ngoài gần như không có gì để soi mói; khuyết điểm lớn nhất chính là đứa con này yêu tiền như mạng, chỉ cần chỗ có tiền, vất vả như thế nào nó đều cố gắng nhảy vào nghiên cứu.

Lê Lão đầu ngồi ở trên sô pha, nhìn bức ảnh chụp trước đây của bốn cô con gái, gương mặt của ông gần đầy mây đen (Trương tám, khuôn mặt)

Ai! Nếu cứ tiếp tục như vậy thì làm như thế nào đây? Con gái của ông diện mạo không tệ đi, như thế nào hiện giờ lại biến thành một vấn đề nan giải, nếu các bảo bối không gả ra ngoài, lưu lại ở nhà biến thành ‘lỗi thời’ (gái già =))) thì phải làm sao bây giờ?

Thờ dài rất nhiều lần, trong đầu của Lê Lão ba nhanh chóng hoạt động.

Phương pháp tốt nhất chính là — đem các bảo bối gả ra ngoài, để cho các ông xã tương lai dạy dỗ chúng nó!

Chương 1

Lê Hương Hương bình thường không có chí lớn, chỉ cần mỗi ngày có thể ăn đồ ăn ngon, cho cái dạ dày tham lam và cái miệng tham ăn được ăn no, như vậy cô sẽ cảm thấy hôm nay là một ngày hoàn mỹ.

Với bằng cấp học đại học của cô, cư nhiên lại cam tâm chịu thiệt đi làm phục vụ ở quán cà phê khu đông Đài Bắc giống như học sinh thời trước vừa đi làm vừa đi học, vì đơn giản đi làm ở quán cà phê vĩnh viễn đều có thể ăn bánh ngọt mỹ vị.

Cô có hai má trắng nõn tròn vo, thân mình nhỏ nhắn có chút đầy đặn, trên người mặc váy Jean liền thân, làm cho cô thoát nhìn giống một nữ sinh viên, trông càng đáng yêu.

Cô ở cà phê quán như cá gặp nước, không loại công việc có thể vừa làm vừa học này có cái gì hay ho mà nàng lại thích thú, bởi vì làm việc ở trong phòng luôn tràn ngập hương vị thơm lừng của bánh ngọt và cà phê, sẽ làm cho cô có tâm tình vui vẻ cả ngày.

Lúc này, tiếng chuông trên cửa thủy tinh phát ra tiếng vang, Lê Hương Hương đứng tại quầy liền ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên

“Hoan nghênh quý khách!” thanh âm của cô ngọt ngào, giống như mật đường, ngọt ngào tinh tế cơ hồ đem người ta hòa tan ra.

Người vào đây là một người đàn ông cao lớn, toàn thân tây trang, tóc húi cua, diện mạo tuy rằng không tệ, nhưng là ngũ quan khắc sâu trên mặt không có biểu cảm gì, thật đúng là giống con sư tử vận sức chờ phát động.

Lê Hương Hương ánh mắt dừng ở trên người đàn ông, phát hiện hán diện mạo có chút hung thần ác sát, mà gương mặt lại dọa người.

Ánh mắt cô chớp cũng không chớp, cứ như vậy mà nhìn người đàn ông này đi vào quầy tiền.

“Mời... Xin hỏi tiên sinh muốn ăn cái gì?” Lê Hương Hương thanh âm khẽ run, vì người đàn ông này rất giống với đại ca hắc đạo.

Người đàn ông hơi khiêu mày kiếm, nhìn hai má Lê Hương Hương giống bánh bao trắng nõn, cùng với thái độ sợ hãi kia, hơi không vui mở miệng, “Một tách Cafe đen” Ánh mắt hắn giống như chim ưng sắc bén, cơ hồ muốn nhìn thấu nội tâm cô.

“Tốt thôi.” Lê Hương Hương sợ hãi đột nhiên đứng lên, nhưng vẫn cố gắng làm hết phận sự mới xoay người chuẩn bị cà phê cho người khách.

Không đến 3 phút, Lê Hương Hương mang Cafe đen đi tới trước mặt người đàn ông, nở nụ cười chuyên nghiệp “Tổng cộng là chín mươi tệ.”

Người đàn ông lập tức đưa tiền, chuẩn bị tiếp nhận cả phê trong tay Lê Hương Hương, cô bối vì sợ hãi khí thế của hắn, lại bối vì đụng chạm đến bàn tay ấm áp của hắn, không nghĩ tới tách cà phê cứ như vậy bị đổ.

Cà phê rót ra khỏi cái ly, nóng tay của người đàn ông không nói, tay nhỏ bé của cô cũng bối vì khí nóng mà lùi về, làm cho cái ly cứ như vậy bay ra ngoài.

Tách cà phê dừng ở trên tây trang người đàn ông, làm ướt tây trang của hắn, thuận thế chậm rãi thuận chảy xuống theo cơ thể hắn.

“Đáng chết!” Người đàn ông rống lên, phát hiện tây trang trên người mình bị làm bẩn.

“A...” đồng thời Lê Hương Hương thét chói tai, tay chân lại hoảng “Thực xin lỗi, thực xin lỗi” Cô làm sao có thể ngờ như vậy chứ?

Đồng thời tự trách, cô hốt mất mang nước mắt, nắm lấy khăn tay lao ra khỏi quầy, đi tới trước mặt người đàn ông, tay nhỏ bé liền hướng trên người hắn lung tung mà lau.

Từ đầu đến chân, tí mĩ lại tới tới lui lui mà lau, Lê Hương Hương nhỏ bé giống như tiểu nô tỳ, cứ như vậy chà lau tội trạng rắc rối của chính mình.

Người đàn ông nhìn động tác vội vàng của cô, cùng với thân thể chậm rãi ngồi xổm xuống, ngón tay nhỏ bé kia từ trong ngực hắn chuyển qua bên hông, lại chuyển qua bộ vị quần dài của hắn, tuyệt không thẹn thùng.

Mẹ nó, nàng là mụ cơ hội ăn đậu hủ hắn sao? Người đàn ông bất mãn đem Lê Hương Hương đẩy ra, thân hình đầy dả của cô chao đảo rồi ngã xuống đất, nội y hình chữ V vừa vịn ánh vào trong mắt hắn

Hai luồng miên nhũ đầy đặn bị quần bra màu hồng bao bọc, hơn nữa làn da của cô trắng nõn, càng giống bánh bao mềm mại, khiến người nhìn không được huyết mạch phản trương.

Lê Hương Hương hốt mất hiện lên hơi nước, ngồi chồm hổm ở trước mặt người đàn ông, độ cao vừa vặn, nhắm ngay trong đũng quần hắn, tư thế hai người thoát nhìn cực kỳ ái muội.

Người đàn ông thở hắt vì kinh ngạc, bởi vì Lê Hương Hương một điểm rụt rè của cô gái đều không có, khuôn mặt để sát vào thân thể hắn, hai tay đặt lên địa phương quan trọng nhất của hắn.

Cô rốt cuộc muốn làm gì? Hắn thấy tay nhỏ bé của cô vẫn như cũ lấy khăn lau, hướng tới giữa hai chân cao thấp của hắn di động, một loại cảm xúc khác thường từ trong lòng hắn dâng lên.

Đáng chết! Hắn muốn lui ra, thì thấy cô trều khóc thút thít, nước mắt lưng tròng, giống như là nàng dâu nhỏ thời cổ đại.

“Cô đừng làm nữa!” Người đàn ông quan sát khắp nơi, cũng may bốn phía của quán cà phê không có người, hắn gầm nhẹ một tiếng, muốn ngăn cản động tác cô.

Cái miệng nhỏ nhắn Lê Hương Hương dẹt ra, nước mắt tựa như râu chuỗi ngọc đứt đoạn. “Tôi không phải cố ý...”

“Đứng lên” Hắn dám đem cô kéo đến, nhưng thân thể cô lại bối vì nhát thời đứng lên, nên không vững, ngã xuống ngay vào trong lòng của hắn, một cỗ hương thơm mang vị ngọt xông vào mũi.

Cả người cô ngã xuống, tiến vào trong lòng của hắn, môi cô vừa vịn đề tại cằm hắn, bộ dáng hai người thoát nhìn càng ám muội.

“Lê Hương Hương, cô đang làm cái gì?” một thanh âm to lớn từ phía sau bọn họ truyền tới, nữ quản lý vừa thấy nữ nhân viên đang tán tỉnh khách nhân, tức giận đến thấp giọng mắng to

“Tôi, tôi, tôi...” Lê Hương Hương lấp bắp, khóe mắt mang lệ nhìn tới nữ quản lý.

“Ca làm thì không lo làm, cùng bạn trai tán gẫu chuyện gì? Đem nơi này thành chỗ nào?” Nữ quản lý nhìn thấy người đàn ông diện mạo tuấn mỹ cao lớn, trong lòng lại tức giận.

Đáng giận! Bạn trai cô ta cũng chưa suất như vậy, mà bạn trai của người vừa làm vừa học – học sinh, lại có mĩ lực như thế! (Tội chi)

“Không, không phải...” Lê Hương Hương cực khổ nói, nhanh chóng mở miệng giải thích.

“Lê Hương Hương, cô bị đuổi việc!” Nữ quản lý như quỷ dạ xoa rống, tay chỉ vào cánh cửa kính trước mặt, bày ra bộ dáng không cần thương lượng.

Lê Hương Hương đẩy người đàn ông ra, đi tới trước mặt nữ quản lý “Quản lý, chị nghe tôi giải thích, tôi... tôi...”

“Không cần nói lời vô nghĩa, đem khăn quàng cổ liền cởi ra!” Nữ quản lý hừ một tiếng, bộ dáng không nhân nhượng.

Người đàn ông ở một bên không lên tiếng, nhìn thấy bộ dạng Lê Hương Hương khóc bi thảm, một bộ dáng vẻ như trời sắp xuống, cuối cùng không ưa thái độ của nữ quản lý, tiến lên giữ chặt cánh tay Lê Hương Hương, đem cô kéo ra bên ngoài tiệm.

“Anh anh anh...”

“Loại quán thối rữa này không cần, cô cần gì phải bán mạng cho nó!” sau khi hấn lạnh lùng bỏ lại những lời này, liền đem cô đi ra khỏi quán cà phê.

Người đến người đi trên đường, tất cả người qua đường đều hướng tới cô gái đang ngồi ở trên lối đi bộ.

Cô cúi đầu khóc, con ngươi đen khóc sưng đỏ, cực giống mắt thỏ con.

“Cô còn muốn khóc bao lâu?” Người đàn ông khó chịu nhìn đồng hồ trên cổ tay, phát hiện thời gian quý giá của chính mình đã hao tổn hết nửa giờ trên người cô gái này.

“Ồ... Anh, cái tên xấu xa này...” Lê Hương Hương ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt. “Anh hại tôi thất nghiệp!”

Cô thật đáng thương nha, người gặp người thích như cô, vậy mà cũng có ngày bị fire*?

(*Sa thải)

“Không có việc này còn có việc khác, có cần thiết phải khóc tới bộ dáng như trong nhà có người chết?” tính nhẫn nại của người đàn ông hoàn toàn biến mất, vừa mở miệng đã phát ra lời nói độc ác

“Miệng anh như thế nào có thể nói như vậy?” Cô hấp háp cái mũi, trừng mắt nhìn người đàn ông “Mẹ anh không dạy qua nói chuyện với người khác phải hòa nhã một chút sao?”

Hắn liếc cô một cái “Lười vô nghĩa với cô, tôi phải đi” Nói xong, hắn thật sự xoay người muốn rời đi.

“Đợi, đợi chút...” Tay nhỏ bé của cô theo bản năng bắt lấy ống tay áo của hắn. “Anh tên là gì?”

“Làm sao?” Người đàn ông nhíu mày nhìn cô gái trước mắt.

“Tên anh, điện thoại đều phải lưu cho tôi” Cô đỏ mặt hé ra môi phấn nộn, còn đáng thương nức nở vài tiếng.

Chẳng lẽ cô nhận ra hắn là tổng tài tập đoàn Hạ thị — Hạ Diễm, cho nên muốn mượn cơ này để làm quen với hắn?

“Đây là bắt chuyện sao?” Hắn cười lạnh một tiếng, phụ nữ chính là nông cạn như vậy, nói chưa tới mấy câu đã nghĩ muốn cùng hắn làm quen.

“Mới không phải.” Cô oán hận trừng mắt “Anh hại tôi mất phần công việc này nha! Anh có biết hay không công việc này rất khó tìm nha? Nhất là loại công việc vừa làm mà vừa là học sinh, tôi thật vất vả mới tìm được một quán vừa bán bánh ngọt cùng cà phê, anh vừa xuất hiện liền khiến tôi bị sa thải...”

Ồ ô... Nói nói, Lê Hương Hương lại khóc lên, thậm chí còn đem nước mắt, nước mũi hương ống tay áo hắn lau đi.

Ân, bản chết! Hạ Diễm khó chịu nhìn cô “Tôi không phải nói mất việc này còn việc khác sao?” Hắn bời vì nước mắt của cô mà không kiên nhẫn.

“Công việc làm tại quán cà phê khó tìm nha!” Lê Hương Hương không ngại phiền nhắc lại một lần “Hơn nữa, bánh ngọt bán không hết tôi lại có thể mang về nhà...”

Kỳ thật câu cuối cùng mới là trọng điểm, giấc mộng trong công việc của cô là có thể đem bánh ngọt bán không được mang về nhà.

Hạ Diễm quay đầu nhìn Lê Hương Hương, có một loại cảm giác thất bại “Công việc cô làm chỉ là vì ăn bánh ngọt?”

Cô dùng sức gật đầu.

“Heo!” Bây giờ, hắn tuyệt không chút nào thông cảm với cô “Phụ nữ chính là như vậy chỉ biết sinh con không biết làm gì khác, chỉ biết an nhàn tình trạng hiện tại.”

Có ngu nữa cũng nghe được ra hắn đang chửi cô. Lê Hương Hương nhăn lại đôi mày “Anh nợ tôi một công việc!”

“Tôi sẽ thay cô tìm một công việc khác” Vì giải quyết phiền toái trước mắt, Hạ Diễm chỉ nghĩ được biện pháp này “Đồng thời có tiền phúc lợi cho nhân viên...”

“Tôi không muốn cái gì tiền phúc lợi, tôi chỉ muốn bánh ngọt...” Lê Hương Hương dẹt cái miệng nhỏ nhắn.

Hạ Diễm nhướn mắt “Cô có di động hay không?”

Lê Hương Hương gật gù đầu, từ trong túi rút ra một cái di động nhỏ nhắn xinh xắn, đưa tới trước mặt Hạ Diễm.

Hắn lập tức bấm bấm lên trên hiện lên vài con số “Tốt lắm, đây số tôi ngay cái thứ nhất, cô ngày mai gọi điện thoại cho tôi.”

Tuy rằng hắn không rõ, vì sao chuyện rõ ràng không liên quan tới hắn, hắn lại giúp cô thu thập cục diện rối rắm?

Lê Hương Hương rút cục nín khóc mỉm cười “Được, tôi ngày mai sẽ đi tìm anh.” Cô cười meo meo nói, xong nắm chặt điện thoại trước ngực.

Hạ Diễm hai tay để ở trong túi quần, nhìn Lê Hương Hương nín khóc mỉm cười tươi rói, trong khoảng thời gian ngắn nhưng lại cảm thấy có chút hoa mắt...

Đáng giận, hắn nhất định là uống lộn thuốc, mới có thể đưa cho cô số điện thoại di động của hắn.

“Tôi đi đây” Hạ Diễm mau chóng nói, khẽ nhìn hai má phần nộn kia, nếu tiếp tục như vậy, hắn sợ đầu của chính mình sẽ trở nên đơn giản giống như cô.

“Bye bye” Lê Hương Hương cười híp mắt, không nghĩ sẽ nhanh chóng tìm lại được công việc, hắc hắc, trở về không sợ bị lão ba nói này nói nọ nữa.

Lê lão ba tuy rằng không phải cái đại phú hào gì, nhưng từ sau khi ông đem bán lão gia Điền, mở một công ty, ít nhiều gì cũng xâm nhập đứng hàng thứ tiểu phú bang*.

(*tức là danh sách những người giàu có)

Chỉ tiếc bạn già đi sớm*, hơn nữa bốn cô con gái cũng không ai có tư tưởng trở thành người thừa kế công ty ông, ông một lòng hy vọng sau khi con gái gả đi, sẽ có con rể thừa kế công ty của ông, bằng không liền sinh đứa cháu, bồi dưỡng trở thành người thừa kế.

(*vợ của Lê lão gia)

Ông đã tính toán rất kỹ càng, nhưng con gái của ông lại luôn làm trái lời ông nói, hại kế hoạch của ông bị chết non.

Không được! Ông nhất định phải tìm một cơ hội, làm cho kế hoạch thành công!

Hôm nay, khó thấy được con gái lớn Lê Hương Hương về sớm, tuy rằng hốc mắt hồng hồng, nhưng khóe miệng lại tươi cười.

“Hương Hương, con hôm nay như thế nào về nhà sớm như vậy?” con gái lớn của ông cũng là một trong những người kì quặc, rõ ràng có bằng cấp đại học, cô tình yêu thích chui vào quán cà phê, chỉ vì thích thú với bánh ngọt bán thừa mỗi ngày của quán cà phê.

“Con bị nữ quản lý fire!” Lê Hương Hương nhắc tới không khỏi thương tâm, biểu tình trên mặt có chút suy sụp xuống.

“Như vậy à!” khóe miệng Lê Lão ba lại khẽ giương lên “Thế nào con như vậy không phải thất nghiệp? Vừa vặn, con tới công ty ba làm...”

“Không cần” Lê Hương Hương một ngụm từ chối, nắm bánh bích quy trên bàn liền bỏ vào miệng.

Con gái nhiều lần cự tuyệt, làm cho Lê Lão ba có chút khổ sở “Con biết là gia đình chúng ta không cho phép có người làm sâu gạo, nhìn xem em của con, chúng nó...”

“Con biết, con biết.” Lê Hương Hương hai má phúng phính.

“Nhưng ba già không ngại con làm sâu gạo.” Lê Lão ba cười hắc hắc. “Chỉ cần con lập tức kết hôn, sau đó sinh cho ba đứa cháu...”

“Ba già à, con cũng muốn lập gia đình nha!” Lê Hương Hương mắt to tròn chớp chớp “Con nghĩ gả cho đầu bếp làm điểm tâm ngọt, cho nên con mới có thể cố gắng tìm công việc tại quán cà phê!”

Con gái cuộc đời không có chí lớn, đột nhiên Lê Lão ba có chút xúc động “Hương Hương, gả đầu bếp thực vất vả và...”

“Làm sao sẽ thế? Anh ta sẽ làm điểm tâm cho con ăn.” Ba già một chút cũng không hiểu tâm tình của cô.

“Kỳ thật ba già cũng có một người tốt cho con chọn...” Lê Lão ba từ sau lưng lấy ra ảnh chụp “Đây là con một người bạn của ba già, anh ta kinh doanh một chuỗi tập đoàn thực phẩm, anh ta so với đầu bếp lợi hại hơn, mỗi ngày đều chế tạo đủ loại kiểu dáng điểm tâm, đồ ăn vặt...”

“Thật vậy chẳng?” Lê Hương Hương một bộ dáng có chút hứng thú, “Giống điện ảnh Johnny Depp nhà máy chocolate, mỗi ngày đều phải làm rất

nhieu, rất nhiều món điểm tâm ngọt?”

“Không khác lắm” Ba già thấy con gái có hứng thú, chết cũng muốn nói thành sống.

“Oa! Ba già à...” Lê Hương Hương tay che ngực, mặt hớn hờ vui mừng. “Nếu như gả cho anh ta, không phải có điểm tâm cùng đồ vật suốt đời cũng ăn không hết?”

“Nếu như con có hứng thú, ba già có thể giúp con an sắp xếp hẹn hò.” Con gái lớn tựa hồ đã mắc câu! Lê Lão ba ở trong lòng cười trộm.

Lê Hương Hương lấy cánh môi khẽ cắn ngón trỏ. “Nhưng là, con tình nguyện là gả cho đầu bếp...” Cô thật buồn phiền nha, hiện tại muốn cô đột nhiên thay đổi ý nguyện, cô rất khó quyết định nha!

“Gà đầu bếp chẳng bằng gà cho trùm thực phẩm” Lê Lão ba đang giúp con gái tẩy não “Con nghĩ lại xem, nếu có ông xã ở toàn tỉnh mở vài trăm đại lý, không phải đi tới chỗ nào con cũng có thể ăn sao. Hôn nữa ở mỗi một tiệm ít nhất có một vài đầu bếp, kia toàn tỉnh thì ắt hẳn có vài trăm đầu bếp giúp con nấu cơm, vài trăm khẩu vị khác nhau, vĩnh viễn đều ăn không ngấy, đúng hay không?”

Nói đến chuyện ăn, suy nghĩ của Lê Hương Hương sẽ không còn minh mẫn như bình thường, nghe ba già giải thích, cô tựa hồ cảm thấy cũng thực có đạo lý, tâm động không thôi nở ra một đóa hoa cười. (Ý là tâm nở hoa)

“Hương Hương, nếu như con không phản đối, ba già sẽ sắp xếp gặp mặt, được không?” Lê Lão ba cười meo meo hỏi.

Lê Hương Hương hơi nghiêng nghiêng đầu, gật gật đầu “Tốt, gả cho trùm thực phẩm, hình như là lựa chọn không tệ.” Lúc này, trong óc cô chính là một đồng điểm tâm đang xoay tròn. (Heo ==)

Lê Lão ba sờ sờ cằm, xem ra sau khi thu phục con gái lớn! Công ty ông đã có người thừa kế...

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tôi Nghiện* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

“Cái gì, gặp mặt?!” Trong văn phòng truyền đến một trận rống giận.

“Lần gặp mặt này con hãy sắp xếp thời gian, ba đã sắp xếp xong xuôi” Giọng nam trong điện thoại chính là lão ba của Hạ Diễm.

Đúng vậy, cái người ăn no không có chuyện gì làm, ban ngày chỉ biết đánh cầu lông, buổi tối về ôm bà xã –lão ba! Cái người này như thế nào lại đột nhiên đề xuất một cái gặp mặt từ trên trời rơi xuống

Gặp mặt? Nực cười, bình thường Hạ Diễm hẳn có một đống phụ nữ đưa lên cửa, sẽ đi xem mắt sao?

“Muốn gặp mặt thì ba tự mà đi!” Hạ Diễm bất mãn tranh luận “Công việc của con bình thường bận như vậy, ba còn có thời gian muốn làm loại xiếc này?”

“Hôn nhân đại sự đâu phải là trò đùa?” Hạ lão cũng học Hạ Diễm nghiền ngẫm từng chữ một. “Gặp mặt là đối với con là chuyện tốt, Hạ gia chỉ có một con trai là con, khi ba ở tuổi như con, bạn gái không có mười cũng có bảy, tám người, con tự nhìn lại cuộc sống của chính mình đi, đem chính mình giống như hòa thượng, con không quan tâm tương lai của mình, nhưng ba và mẹ con đã bắt đầu lo lắng rồi đó”

“Ba nói là nói như vậy, vậy thì như thế nào không thấy ba tới công ty giúp con?” Hạ Diễm bị chọc tới khởi lên lửa giận, hống nhẹ.

“Con muốn tương lai chính mình bị hủy hoại sao” Hạ lão lạnh lạnh nói, thiếu chút nữa bị tiếng nói của con trai làm cho điếc lỗ tai.

“Được rồi, không có việc gì có thể bãi triều, nhớ rõ thứ Bảy buổi tối về nhà một chuyến”

“Ba ...” Khi Hạ Diễm còn muốn thượng tấu, tại nơi khác Thái Thượng Hoàng đã cúp.

Hạ Diễm hung hăng cúp điện thoại, ở trong lòng mắng thô tục. Lúc này, cửa gỗ văn phòng lại vang lên

“Tiến vào.” Hần phiền chán tháp giọng nói.

Vào là một nữ thư ký cao gầy. “Tổng tài, bên ngoài có một cô gái, là người mà khi nãy bảo vệ đã cho vào”

“Cho cô ấy vào” Hạ Diễm không kiên nhẫn vẫy vẫy tay.

“Vâng” Thư ký đáp lại, liền xoay người rời khỏi văn phòng

Không lâu, một cái đầu dò cái vào trước văn phòng, gương mặt ngọt lịm ra chút tò mò

“Đi vào! Rồi đóng cửa lại” Hạ Diễm thấp giọng mệnh lệnh.

“A...” Lê Hương Hương nghe lời Hạ Diễm đi vào văn phòng, ngoan ngoãn đem cửa đóng lại.

“Khi này cô ở trong điện thoại nói cái gì?” Hạ Diễm lần thứ hai nhìn đến mặt Lê Hương Hương. Khi này, hắn nhận được điện thoại cô gọi tới, cô nói không cần hắn giới thiệu công việc nữa, bởi vì cô rất có thể sẽ kết hôn.

Gặp quý, vì phòng ngừa cô giờ trò quý, hắn kêu cô đến công ty mà nói, đem sự tình nói rõ ràng, giải thích thanh thanh bạch bạch.

Lê Hương Hương tự động ngồi ở trên sofa, một đôi tinh mâu đen nhánh chớp chớp. “Chẳng lẽ anh chiêu đãi khách liền ngay cả ly hồng trà cũng không có sao? Tôi vừa này ngồi ở xe điện ngầm, miệng có chút xiu khát nha!”

Hạ Diễm hít sâu một hơi, ấn hạ bộ đàm. “Pha một ly hồng trà đến”

“Tốt nhất còn có một chút bánh ngọt cùng vài miếng bánh bích quy” Lê Hương Hương không sợ chết lại lần nữa mở miệng yêu cầu. (MT: Ta sợ chị này luôn)

“Lại thêm vào một ít bánh ngọt, vài miếng bánh bích quy” Hạ Diễm cắn răng nói.

Thư ký làm việc rất hiệu suất, rất nhanh bưng tới hồng trà, bánh ngọt, cùng với một đĩa bánh bích quy tinh xảo, nhìn tới Lê Hương Hương thiếu chút nữa chảy nước miếng xuống, sau khi thư ký ra ngoài, cô liền khăn trương cầm lấy bánh ngọt bỏ vào miệng mà ăn

Mùi thơm của chocolate ở miệng tan dần, cô hạnh phúc nheo lại một mắt.

“Cô đừng lãng phí thời gian của tôi, mau nói rõ ràng đi” Thời gian hắn thật sự rất quý giá, nhưng mà từ sau khi gặp được cô, hắn liền phát hiện ra cô thực dễ dàng lãng phí thời gian của hắn.

“Nga! Tôi nói anh không cần thay tôi giới thiệu công việc mới nữa” Lê Hương Hương nuốt bánh ngọt, cười vui vẻ nói.

“Vì sao?” Hạ Diễm nhíu mày, ngày hôm qua cô rõ ràng khóc hết nước mắt, nước mũi, vì sao hôm nay lại cự tuyệt lòng tốt của hắn?

“Bởi vì tôi có khả năng phải lập gia đình” Lê Hương Hương liếc mắt Hạ Diễm một cái, sau khi ăn xong bánh ngọt, tay lại hướng tới bánh bích quy trên bàn “Oa, bánh bích quy ở nơi anh ăn thật ngon nha!”

“Lập gia đình?” Hạ Diễm nghi hoặc nhìn Lê Hương Hương “Người đàn ông nào mắt bị mù muốn kết hôn với con heo như cô?” (MT: Anh đó chứ ài)

“Này!” Lê Hương Hương kháng nghị, hắn làm sao hở miệng là toàn nói lời công kích?

“Cho nên cô không cần tôi giới thiệu công việc cho cô?” Hạ Diễm nhíu mày hỏi.

Lê Hương Hương gật gật đầu “Àn, giấc mộng của tôi là gà cho đầu bếp. Bất quá ba già tôi nói, tuần này muốn tôi cùng một người đàn ông gặp mặt, so với đầu bếp còn vĩ đại gấp một trăm lần”

“Một trăm lần?” Theo miệng cô nghe được loại chuyện ma quỷ này, thế nhưng trong lòng hắn lại cảm thấy có chút không thoải mái.

“Vĩ đại như thế nào? Nói tôi nghe một chút” Bất tri bất giác, hắn lại muốn cùng cô nói chuyện phiếm.

“Đối tượng thân cận của tôi, nghe nói là tập đoàn kinh doanh thực phẩm, toàn tỉnh có vài chi nhánh, cũng kinh doanh rất nhiều nhà hàng”

Hạ Diễm trầm mặc nghe, đối tượng thân cận của cô điều kiện như thế nào cùng hắn có chút tương xứng?

“Tôi chỉ muốn gà cho anh ta, còn suốt đời ăn không hết bánh ngọt, bánh bích quy, cùng với được ăn ngon khắp cả nước” Lê Hương Hương uống một ngụm hồng trà, giống như tương lai ngay tại trước mắt, cô hạnh phúc say mê.

“Hừ! Người đàn ông kia nhìn đến cô, chỉ sợ sẽ bỏ trốn mất dạng!” Hạ Diễm thỉnh thoảng nhìn Lê Hương Hương một thùng nước lạnh “Phụ nữ là phải tự lập tự cường, không cần cả ngày chỉ biết háo sắc và thích nằm mộng”

Lê Hương Hương cong cái miệng nhỏ nhắn tức giận nhìn Hạ Diễm. “Anh thật chán ghét! Lập gia đình có cái gì không tốt, hơn nữa giấc mộng của tôi chính là gà cho người đàn ông có nhà máy chocolate, như vậy mỗi ngày tôi đều có bánh ngọt, chocolate để ăn.” (MT: Fany à, ta muốn đập chị này quá)

“Cô vẫn là thực tế một chút đi!” Hắn muốn bất tỉnh cũng không được, làm sao có thể lãng phí thời gian cùng cô tán gẫu? “Tiểu thư, cô tuổi không nhỏ, làm một chuyện có ý nghĩa một chút được không?”

“Tôi mới 24 tuổi” Lê Hương Hương chu cái miệng nhỏ nhắn “Lại chưa già”

Cô là cô gái quái dị nhất mà hắn từng gặp qua! Bình thường những cô nàng kia nghe tới hắn là tổng tài của một tập đoàn, đều ước gì cùng hắn tiến một bậc quan hệ, duy chỉ có mình cô gái này thích ăn lại yếu đuối, một bộ dáng vẻ bất cần, còn chạy tới công ty hắn nói với hắn là cô muốn cùng người đàn ông khác gặp mặt!

Trong nháy mắt, làm cho tự tôn đàn ông của hắn có điểm bị thương. Đối với cô mà nói, hắn là cái không có mị lực của đàn ông sao? Hoặc là như lời lão ba hắn nói, hắn có vấn đề?

“Tốt lắm, tôi muốn về nhà” Lê Hương Hương ăn xong bánh bích quy trên bàn, chén hồng trà cũng bị uống hết, sau khi chén một bữa thật no, liền đứng dậy chuẩn bị rời đi “Cảm ơn anh chiều đãi”

Thấy cô chuẩn bị rời đi, Hạ Diễm nhin không được đứng lên, lấy tốc độ nhanh nhất đi tới trước mặt cô, xem kỹ diện mạo của cô.

Cô không xấu, có gương mặt giống như quả táo cùng mượt mà; nếu như lấy cô làm ván gỗ, có lẽ hắn có thể trốn tránh được buổi hẹn gặp mặt kia

“Tôi có điều kiện muốn trao đổi với cô” Hắn ngăn cản cô bước ra văn phòng, đem cô kéo vào phòng, rồi lôi cô ngồi xuống ghế sofa

“Nhưng là...”

Mặc kệ cô có nguyện ý hay không, không đạt được kết quả, hắn sẽ không cho cô bước ra văn phòng nửa bước!

Hạ Diễm vì trấn an Lê Hương Hương, lập tức kêu thư ký đưa vào hơn mười loại bánh ngọt có mùi vị khác nhau, tất cả đều là loại bánh được mới được tung ra thị trường

“Phúc Hạ ốc” là sản phẩm bánh ngọt cao cấp nhất hiện nay ở tập đoàn Hạ thị, Lê Hương Hương vừa thấy bánh ngọt, ánh mắt cũng lớn lên.

“Tôi thật sự có thể ăn sao?” Cô không khỏi nghi hoặc nhìn hắn “Bánh ngọt này thực quý nha...”

Hạ Diễm gật gù đầu, Lê Hương Hương cao hứng chọn một miếng Tiramisu.

“Tôi có mấy vấn đề muốn hỏi cô” Hắn nhìn tướng cô ăn, hỏi ra câu hỏi mà bản thân nghi hoặc “Tuần này cô muốn cùng trùm thực phẩm gặp mặt?”

“Ừ” Lê Hương Hương gật đầu, miệng lại không rảnh trả lời.

“Cô thích anh ta?”

Lê Hương Hương sững sờ một chút, lắc đầu “Tôi chưa từng nhìn thấy anh ta, nhưng là tôi thích nghề nghiệp của anh ta.”

“Cô vì sao muốn gả cho anh ta” Hạ Diễm tò mò hỏi.

Cô nhìn con người cùng khuôn mặt của hắn, lúc này mới phát hiện hắn có gương mặt tuấn mỹ, tựa như rừng rậm khối bánh ngọt đen*, cùng mê người.

(*Rất nhiều rất nhiều bánh ngọt socola)

Ngô, cô làm sao vậy? Làm sao có thể đột nhiên đem hắn trở thành bánh ngọt? Lê Hương Hương tim loạn đập – chụp, khi phát hiện trong đầu có ý tưởng quái dị này, vội lắc đầu.

“Cô lắc đầu cái gì” Động tác quái dị của cô làm cho hắn bất mãn nhíu mày.

“Gả cho người kia, có thể ăn được rất nhiều món ngon” miệng nhỏ nhắn của Lê Hương Hương cong lên, nói: “Cho nên giấc mộng của tôi là gả cho một trù sư*”

(*đầu bếp)

“Liền vì giấc mộng rách nát này?” Thanh âm Hạ Diễm đột nhiên lớn lên, phát hiện cô đầu thật sự chứa đựng. (Còn có câu: óc bả đậu)

“Đây là giấc mộng vĩ đại, không phải là rách nát, được không?” Lê Hương Hương mắt hững hờ sửa lại cho đúng.

“Vậy cô cảm thấy...” Hạ Diễm cảm thấy đầu có chút đau “Toàn thế giới chỉ còn nam nhân cùng bánh ngọt ăn vĩnh viễn cũng không hết, cô sẽ chọn bên nào?”

“Bánh ngọt” Lê Hương Hương không chút nghĩ ngợi phải trả lời. (Thà lấy bánh ngọt làm chồng cũng không lấy người, cười chết)

Quả nhiên, cô là một cô gái kỳ lạ lấy ăn làm trọng!

“Vậy chúng ta đến nói một chút về vụ giao dịch.” Sau khi Hạ Diễm hiểu biết Lê Hương Hương hơn, cảm thấy cô gái này có thể lợi dụng một chút, hơn nữa không sợ sau khi lợi dụng xong sẽ hại lại hắn.

Lê Hương Hương nghiêng đầu nhìn Hạ Diễm.

“Tuần này, làm bạn gái của tôi”

Phốc! Bánh ngọt trong miệng Lê Hương Hương thiếu chút nữa phun ra “Mới không cần”

“Vì sao?” Hạ Diễm mắt híp găm nhẹ.

“Bởi vì tôi cũng phải đi gặp mặt, nếu như thành công, tôi cả đời sẽ có điểm tâm ăn không hết” Cô mới không ngu ngốc đâu! Giúp hắn lại không có lợi, lại sẽ mất đi cơ hội có bánh ngọt ăn bánh ngọt vĩnh viễn không hết, cô mới không cần!

Hắn nheo mắt, xem ra cô nàng này chỉ cần nhắc tới “Ăn”, đầu óc ngược lại phát ra ánh quang sao.

“Bánh ngọt hiện tại cô đang ăn, là một trong những sản phẩm mà tôi đang kinh doanh. Nói các khác, thực phẩm ở công ty tôi giữ vị trí không nhỏ, so với đối tượng cô gặp mặt, tôi thành công hơn anh ta gấp trăm lần”

Không phải hắn khoe khoang, hắn không chỉ có chi nhánh ở toàn tỉnh, có liên quan tới thực phẩm đều có phần hắn, thậm chí so với đối tượng thân cận của cô còn lợi hại hơn, hệ thống sự nghiệp phát triển đến nước ngoài, có người đàn ông nào có thể cùng hắn so sánh?

“A?” Lê Hương Hương không thể không nghi ngờ nhìn Hạ Diễm “Thật vậy chăng?”

“Chỉ cần cô ngoan ngoãn đảm đương bạn gái giả của ta, tôi cũng có thể miễn phí cung cấp bánh ngọt vô hạn cả đời cho cô, hơn nữa chi cần sản nghiệp có liên quan tới tập đoàn tôi, cô thích ăn bao nhiêu, thích ăn bao lâu đều tùy cô! Cùng lúc, cô không cần vì ăn mà gả cho mèo, chó, mà cũng có năng lực hưởng thụ vô hạn mỹ thực, như thế nào?” Hạ Diễm giống ác ma cùng dự hoặc Lê Hương Hương.

Quả nhiên, cô do dự “Nhưng là... Tôi đã đáp ứng ba già tôi, nếu như thất hứa...”

“Như vậy tốt lắm, cô trước giả bộ làm bạn gái tôi, sau đó tôi đổi lại, làm bộ là bạn trai cô, không phải hai nhà đều vui mừng?” Kế hoạch của hắn hoàn mỹ không sót mẻ, nhân sinh* của hắn muốn chính mình nắm giữ, mà không phải từ lão ba hắn đến an bài!

(*cuộc đời)

Lê Hương Hương dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Hạ Diễm “Thật sự muốn như vậy sao?”

“Nếu như cô nghĩ thông suốt, tối hôm nay lại gọi điện thoại cho tôi. Nếu cô không đồng ý cùng tôi hợp tác, chẳng khác nào người vứt bỏ cơ hội được ăn miễn phí vĩnh viễn, còn có mùi vị mới mà cô chưa từng ăn qua”

Hắn là ác ma, thế nhưng dùng bánh ngọt đến uy hiếp cô! Miệng Lê Hương Hương đều dính đầy bơ ai oán nhìn Hạ Diễm “Được rồi! Tôi sẽ suy nghĩ”

Nhìn thấy biểu tình dao động của cô, Hạ Diễm vừa lòng trở lại trên vị trí của chính mình “Cô vừa ăn, vừa nghĩ” Hắn khó có được tâm tình tốt, giữ được chân cô.

Ngô... Lê Hương Hương nuốt vào một ngụm lại một ngụm, quyết định đem vấn đề hắn nói đem về nhà từ từ nghĩ.

Từ từ nghĩ...

Cô thật sự có thể từ từ nghĩ sao? Cái này... cũng không!

10 phút trước, cái người đàn ông giống như rừng rậm đen cùng trông ăn ngon cũng đã gọi điện thoại tới hỏi ý kiến cô, nhưng là cô vẫn là áp dụng đáp không được, chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi ở trên giường, ôm gối mà ngẩn người.

Ngắn người hơn 10 phút, Lê Hương Hương vẫn chưa có rõ ràng, vì thế cô lăn tới từ bên giường, lấy ra một que kẹo, mở vỏ kẹo, sau đó bỏ vào miệng ngậm.

Cô lại liếm lại mút, lấy đầu lưỡi liếm một vòng kẹo que, tư vị ngọt ngào ở đầu lưỡi hòa tan, đảo người qua một cái, cũng làm cho cô tỉnh táo lại.

Có lẽ Hạ Diễm nói rất đúng, cô gả cho đầu bếp chỉ là vì hưởng thụ món điểm tâm ngọt cả đời, đáp ứng lão ba thân cận cũng là vì món điểm tâm ngọt; bất quá lập gia đình nhất định sẽ hạnh phúc, nói xui một chút thì sau này nhất định sẽ ghét bỏ cô, cùng cô ly hôn, giấc mộng của cô là được ăn món điểm tâm ngọt vĩnh viễn không phải liền hóa thành bọt biển sao?

Trái lo phải nghĩ, lời nói của Hạ Diễm giống như thực có vài phần đạo lý.

Hắn cũng là thực phẩm trù, danh nghĩa sản nghiệp trải rộng cả nước cùng nước ngoài, mà cô chỉ cần giả làm bạn gái hắn, có thể cả đời hưởng dụng mỹ thực cả đời ăn không hết... Giao dịch này giống như không tệ nha!

Lê Hương Hương ngậm kẹo que, nghiêng đầu tự hỏi Cuối cùng, cô quyết định —

Cô cầm điện thoại lên, gọi vào dãy số xa lạ, đối phương rất nhanh liền tiếp điện thoại.

“Suy nghĩ xong rồi sao?” Hạ Diễm tựa hồ có thuật đọc tâm, vừa đoán liền biết là Lê Hương Hương.

“Ừ...” Lê Hương Hương mút lấy kẹo que, mồm miệng nói chuyện có chút không rõ “Tôi vừa mới suy nghĩ trong chốc lát, tôi cảm thấy lời nói người kỳ thật cũng có đạo lý...”

Ở đầu dây bên kia, Hạ Diễm đang ngồi ưu nhàn ở trong phòng khách cao cấp, chân bắt chéo lại, chờ đợi âm điệu mềm mại của Lê Hương Hương giải thích.

Thành thật nói, thanh âm cô nói trong điện thoại, thật giống như 0-0 cô gái hai mươi bốn, hơn nữa rất xứng với thanh âm hiện tại của cô...

Kỳ quái, có phải trong miệng cô ngậm cái gì không, tâm tư Hạ Diễm bay ra ngoài quỹ đạo, tưởng tượng Lê Hương Hương đang làm cái gì bên đầu dây điện thoại kia “Nói trọng điểm!”

“Trọng điểm chính là... Thu...” Lê Hương Hương nhắm nháp kẹo que, nuốt xuống nước miếng, phát ra thanh âm ảm muội “Tôi nguyện ý làm bạn gái anh, nhưng là anh không thể nuốt lời, chỉ cần tôi muốn ăn, anh đều phải vô hạn lượng cung cấp”

“Không thành vấn đề” Hạ Diễm nhú mày, cảm thấy giống như nghe thấy thanh âm hôn môi. “Bất quá tôi hiện tại có một vấn đề...”

“Vấn đề gì?” Lê Hương Hương tay trái lấy phone, tay phải chuyển kẹo que.

“Cô hiện tại đang làm cái gì?” Như thế nào cô gái này nói chuyện có chút “mùi vị lách cách ngây ngô”, thậm chí nghe qua còn có chút... ảm muội?

“Ăn kẹo que” Lê Hương Hương thành thật trả lời. “Cũng là sản phẩm công ty anh nga! Chính là thật dài, sau đó bên ngoài được bọc một vỏ chocola, anh có biết hay không? Tôi thực thích mùi vị chocolate nha!”

Sau đó, lại vô tình bổ sung thêm một câu. “Hơn nữa ta đều dùng đầu lưỡi liếm nó, chỉ hòa tan trong miệng, nắm trong tay không tan!”

Nếu như là người phụ nữ khác, Hạ Diễm – chắc chắn cảm thấy người phụ nữ kia là xuyên qua điện thoại muốn câu dẫn hắn: nhưng hiện nay người đang nói điện thoại chính là Lê Hương Hương, một cô gái lấy ăn làm mục tiêu, làm sao có thể sẽ nghĩ ra lời nói ‘sắc’ như vậy?

“Ăn ngon sao?” Không biết vì sao, hắn thế nhưng vì lời nói của cô có chút thất thường.

“Ngon lắm” Lê Hương Hương lại hút một chút. “Chẳng lẽ anh chưa từng thử ăn sản phẩm do chính công ty mình sản xuất sao?”

Hạ Diễm cúi đầu nở nụ cười vài tiếng “Vậy cô dùng như thế nào phương thức ăn nó?”

“Dùng miệng a!” Người đàn ông này là nhất định là nào có vấn đề! Chẳng lẽ lại dùng lỗ mũi ăn?

“A?” Trong đầu Hạ Diễm xẹt qua một tia tà niệm “Tôi dạy cho cô một phương pháp ăn kẹo que, sẽ trở nên càng ngon hơn.”

“Thật vậy chăng?” Lê Hương Hương mở mắt to.

“Trước cô vươn đầu lưỡi của mình, ở trên mặt kẹo que vòng vòng, nhẹ nhàng mà...” thanh âm Hạ Diễm mang điểm tà mị, giống một khúc đàn cello được diễn tấu một cách thật dễ nghe.

Lê Hương Hương bắt tri bắt giác làm theo lời nói của hắn, trước vươn đầu lưỡi phấn nộn, ở đỉnh kẹo que, giống như đồng hồ báo thức quấn quanh vòng vòng, thẳng đến thân thể cô xẹt qua một chút điện.

“Tiếp theo há mồm ngậm lấy một phần ba, lại chậm rãi rút ra, lại hút vào, rút ra... Động tác này lặp lại mười lần.”

“A...” Lê Hương Hương phát hiện động tác chính mình có chút ảm muội, thậm chí còn hừ ra ngữ điệu quái dị đến thần kỳ.

Nghe thấy cô thở gấp, thanh âm Hạ Diễm cũng trở nên mất tiếng “Cảm giác như thế nào?”

“Ừ... A...” Lê Hương Hương mặt nhăn mi “Tôi cảm thấy miệng thực mỏi nha! Ăn kẹo que, làm sao lại vất vả như vậy?” Cô kháng nghị nói, lại không hiểu cảm thấy có chút mặt đỏ tim đập.

“Ha ha!” Hạ Diễm ở đầu điện thoại khẽ cười một tiếng. “Ngày mai đến công ty tôi”

Hắn nói vừa xong, không cho Lê Hương Hương cơ hội đáp lại, nói ngủ ngon liền cúp điện thoại.

Cô mím chặt môi, nhìn điện thoại trong tay, cuối cùng ánh mắt lại dời về phía kẹo que mùi vị chocolate.

Lại một lần nữa vươn đầu lưỡi, trong đầu nghĩ tới thanh âm của hắn, lại đem động tác vừa mới học, lặp lại một lần...

Cô phát giác thân thể của chính mình hơi hơi nóng lên, cũng không biết sự tăng vọt vì sao mà đến. Hừ! Ngày mai đến công ty hắn, cô nhất định phải hảo hảo hỏi rõ ràng.

Vì sao làm theo phương pháp hán ăn kẹo que, đột nhiên cô sẽ cảm thấy thân thể rất nóng?

Bánh Tiramisu

Bạn đang đọc truyện *Ăn Em Ăn Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Buổi trưa ngày hôm sau, Lê Hương Hương đi vào công ty Hạ Diễm.

Bảo vệ công ty cũng không có ngăn cản cô, cô thực thuận lợi tiến vào thang máy, đi tới lầu 13 – phòng tổng tài .

Sau khi được thông báo của thư ký, Lê Hương Hương đi vào văn phòng Hạ Diễm.

Vừa đi tới trước cửa, cô liền phát hiện trên bàn trà đặt đủ loại kiểu dáng bánh ngọt, bánh bích quy cùng kẹo.

Ánh mắt cô vì bừng sáng, khuôn mặt phấn nộn lộ ra một chút tươi cười.

“Tôi nghe lời anh nói đến công ty của anh.” Lê Hương Hương nóng bỏng nhìn con người đen Hạ Diễm “Điểm tâm trên bàn...” Là cho cô ăn sao?

“Ăn đi!” Hạ Diễm đang bận, vẫn vui đầu vào công văn.

Lê Hương Hương cắn bản đã quên hỏi hán vì sao hán lại kêu cô tới, bắt quá, dù sao có bánh ngọt, coi như không có việc gì chỉ tới để ngắm hán thôi, cô cũng sẽ cam tâm tình nguyện .

Cô ngồi ở trên sofa, tự động lấy bánh ngọt mà ăn, cuối cùng cầm lấy kẹo que trên bàn.

Cây kẹo này có hình dạng giống như que kẹo hôm qua cô ăn, chẳng qua là mùi vị Hokkaido sữa nồng đậm

Oa, cô còn chưa ăn qua mùi vị này nha! Lê Hương Hương vội vàng mở vỏ kẹo ra, hướng tới miệng, mùi sữa hương nùng tan ra tràn đầy trong miệng.

“Ăn thật ngon nha!” Cô liếm kẹo que, trong đầu đột nhiên nhớ tới lời nói tới hôm qua của Hạ Diễm, hai gò má giống như quả táo.

Không biết vì sao, Lê Hương Hương cảm thấy mặt đỏ tim đập, cô vụng trộm liếc Hạ Diễm đang làm việc, đem kẹo que bỏ ra khỏi miệng, một loại cảm giác điện giật lên toàn thân.

“Này...” Bởi vì trong lòng nghi hoặc không người nào có thể giải thích cho cô hiểu, cô vô lực nhìn hán.

“Làm sao?” Rốt cục, Hạ Diễm ngẩng đầu nhìn Lê Hương Hương.

“Đều tại anh!” Lê Hương Hương mở ra hai cánh hoa môi đỏ mọng “Ngày hôm qua anh ở trong điện thoại dạy tôi kỹ xảo ăn kẹo que, kết quả...”

Hạ Diễm nhìn Lê Hương Hương hồng mặt, bộ dáng muốn nói lại thôi, liền buông hết mọi công tác, bạc môi giờ lên một chút tươi cười tà mị “Kết quả như thế nào?”

Lê Hương Hương cắn cắn cánh môi “Liền... thân thể thực nóng.”

“A!” Hạ Diễm nhìn Lê Hương Hương thẹn thùng, nhìn không được đứng lên, đi đến bên cạnh cô ngồi xuống “Cô thật sự có làm theo phương pháp của tôi? Cũng là phương pháp cô sai lầm?”

“Nào có?” Lê Hương Hương cong lên cái miệng “Bằng không tôi bắt chước một lần cho anh xem”

Cô vươn ra cái lưỡi, ở đỉnh kẹo que vòng quanh vài vòng, tiếp theo lại từ trên xuống thấp mà liếm.

Hình ảnh như vậy ập vào ánh mắt Hạ Diễm, bị thị giác câu dẫn, làm cho hạ phúc hán trải qua một trận tăng vọt, con người đen nhìn cô liếm tới liếm lui trên cái vật hình trụ, càng làm cho cái lưỡi thom tho.

Mẹ nó, hán ruốt cuộc bị làm sao vậy? Là lâu lắm hán không cùng đàn bà thân thiết sao? Như thế nào đối mặt với cô nàng diện mạo giống bánh bao này khỏi lên dục vọng?

Cuối cùng, Lê Hương Hương ngậm kẹo que, cái miệng nhỏ nhắn phồng lên thành hình chữ O, đem cây kẹo nằm im trong miệng qua lại, rút ra, lặp lại

mười mấy lần, còn phát ra thanh âm ken két khiến người ta mơ mộng.

“Đủ!” Hạ Diễm tiến lên cướp đi kẹo que trên tay Lê Hương Hương.

“Đây là anh dạy tôi nha!” Lê Hương Hương ngữ khí có chút hỗn hển, đỏ mặt che kín hai má, bộ ngực hơi hơi phập phồng “Anh dạy tôi loại này phương pháp ăn này, tôi cảm thấy kẹo que cũng không có trở nên ăn ngon như lời anh nói, ngược lại, ngược lại...”

Cô lấy hai tay che hai má, lời nói kế tiếp khó có thể mở miệng. Hai gò má cô như đào, phần môi dính lượng nước miếng, bộ dáng thật đúng là câu dẫn người.

“Ngược lại như thế nào?” Thanh âm Hạ Diễm có chút mất tiếng.

“Thân thể trở nên thực nóng” Lê Hương Hương cúi đầu nói, tránh né ánh mắt Hạ Diễm. Cô phát hiện vừa nhìn đến con ngươi đen của hắn, cảm giác liền vô cùng thẹn thùng, hai chân cũng nhịn không được kẹp chặt, giống như sẽ bị hắn nhìn thấu toàn thân.

Liền tới bộ ngực cô....cũng không hiểu được có điểm trưởng, cô là làm sao vậy? Mà hắn vì sao lại dùng loại ánh mắt này nhìn cô?

Hơn nữa... Hắn đang ngồi ở bên cạnh cô, còn nheo lại một đôi con ngươi đen?

“Anh làm... Làm cái gì?” thanh âm Lê Hương Hương thật nhỏ như muỗi, vừa sợ hãi, nhưng lại nhịn không được có chút chờ mong động tác kế tiếp của Hạ Diễm.

Ồ... Kẹo que của hắn nhất định có vấn đề !

Hạ Diễm khiêu mày rậm, cuối cùng cánh môi gọi lên một chút tươi cười tà ác. Tuy rằng lúc này không rất thích hợp, nhưng hắn lại muốn hôn môi cô, cánh môi đáng ghét lại mê người kia!

“Động tác cô ăn kẹo que không đúng.”

Hạ Diễm đưa tay lên, kẹo que chuyển qua bên miệng Lê Hương Hương, ở cánh môi cô dao động qua lại, khiến cho cô khẽ ngậm một tiếng, hai mắt mê muội nhìn hắn.

Vì sao động tác hắn như vậy, sẽ làm toàn thân cô như bị con kiến cắn nhẹ, rất ngứa, liền thân thể cũng vậy, run nhè nhẹ ?

“Đem đầu lưỡi cô vron đến” Hạ Diễm cố ý đem thanh âm đè thấp, giống như đang thổi lên câu hồn khúc, dụ hoặc cô.

Lê Hương Hương giống cái tiểu nô tỳ nghe lời, vron đầu lưỡi, làm theo khẩu lệnh của hắn, một động tác, đầu lưỡi phản nộn ở đầu kẹo que vòng quanh vài vòng, kẹo que trên tay hắn cũng nhẹ nhàng mà tả hữu* đi động, khiêu khích đầu lưỡi cô, khiến cho cô phát ra một tiếng than nhẹ.

(*tả hữu: trái phải)

“Ừ...” Cô không biết vì sao chính mình sẽ phát ra thanh âm ái muội như vậy, thân thể cũng hơi hơi đưa về phía trước, hai tay bất lực cầm chặt cánh tay hắn.

“Có cảm giác gì?” Hắn nhìn biểu tình cô thờ gáp, không nghĩ tới chẳng qua là hơi chút trêu đùa cô, biểu tình cô liền trở nên mê người như thế.

“Không, không biết...” Cô nâng lên hai mắt mê muội, thân mình càng thêm gần sát trong ngực hắn, thổi ra một hơi thở phả ở trên mặt cô, càng khiến cô tình mê ý loạn.

Thấy môi đỏ mọng cô hé mở, thân thể mềm nhũn dựa ở trước ngực hắn, hơn nữa thờ gáp liếm dính kẹo que, hắn rốt cục nhịn không được đem bạc môi bao phủ lên cánh môi cô, vron đầu lưỡi đụng chạm phần lưỡi cô, linh hoạt khiêu khích đầu lưỡi vừa trúc trắc lại tò mò của cô.

“A...” Lý trí cô tựa hồ bị bỏ môi của hắn hút sạch, chỉ còn lại bản năng đáp lại hắn.

Lưỡi hắn thật ngọt, nóng quá, làm cô không thể rời đi.

Hắn nheo mắt nhìn bộ dáng mặt hồng của cô, bất tri bất giác cũng bao phủ hết mùi đàn hương trong miệng cô, thật sâu hôn cô. Qua vài phút, mới lưu luyến rời đi môi cô.

Cảm giác rất khó hình dung. Lê Hương Hương ngước mặt, bộ dáng mặt không biết làm sao.

Còn lại là Hạ Diễm nâng lên tươi cười có chút tà ác “Tôi so với kẹo que ăn ngon hơn đi?”

Má cô lại hồng hồng, giống như một trái cà chua chín, trên mặt tươi cười của hắn cơ hồ đem thân thể của cô hòa tan, làm sao cô có thể chờ mong hắn lại hôn cô một lần nữa...

A... Cô là điên rồi! Lê Hương Hương dùng sức đẩy Hạ Diễm ra, giống như hắn là độc xà mãnh thú.

Ô... Cô nhất định phải cách hần xa một chút, miễn cho hần lại ăn miếng cô.

“Anh... Anh làm sao có thể hôn tôi?” Cô hoảng sợ nhìn hần.

“Cô lại không nói tôi không thể hôn cô” Hần nhún nhún vai, lưu manh trả lời.

“Anh...” Cô cắn môi, một bộ dáng ai oán “Nụ hôn đầu tiên của tôi bị anh cướp đi !”

Hần vừa nghe đến là nụ hôn đầu tiên của cô, tâm tình không hiểu sung sướng đứng lên “Nếu như cô cảm thấy chịu thiệt, tôi có thể cho cô hôn lại.” (Oa, anh thật biết lợi dụng)

Hai má cô y hệt như quả bong bóng, thò phì phì từ ghế sofa nhảy dựng lên “Tôi mới không cần, tôi muốn về nhà !”

“Tôi hôm nay tôi sẽ gọi điện thoại cho cô.” Hần nhìn khuôn mặt tròn vo của cô, càng cảm thấy thuận mắt.

“Hừ!” Cô mặt nhăn, chớp mũi cũng nhăn, tức giận xoay người bước đi, căn bản đã quên mục đích hần tìm cô đến.

Kỳ thật hần tìm cô đến không có chuyện gì cả, chính là muốn gặp cô, hơn nữa —

Thì ra là khi dễ người là một chuyện vui sướng.

Kẹo que cùng Hạ Diễm, cái nào có vẻ ăn ngon hơn?

Lê Hương Hương đầu mờ mịt, đầu giống như đã chết hần đi!

Cả một ngày cô đều kỳ dị, cũng may đêm nay Lê Lão ba cùng bạn bè ăn com, ba đứa em gái cũng bởi vì có việc không thể về nhà ăn com chiều, cho nên không có người phát hiện ra tình huống khác thường của cô.

Đều là Hạ Diễm cái tên đàn ông thối kia! Sau khi ăn xong buổi tối, Lê Hương Hương tắm xong, vẫn là không có cách nào đem hình ảnh buổi chiều hôm nay ở trong đầu mà tiêu diệt sạch sẽ

Thật chán ghét... Cô không biết vì sao chính mình lưu luyến hần hôn cô tới như vậy, cô đụng vào môi hồng chính mình, nhớ tới bạc môi ấm áp của hần, cùng với bộ dáng hần lấy kẹo que khiêu khích cô, thân thể nhịn không được nổi lên hơi hơi biến hóa.

“Ô...” Lê Hương Hương bậm lấy hai má, vì sao vừa nghĩ đến hình ảnh như vậy, hai má cô sẽ nóng lên, đỏ lên, liền thân thể cũng khó chịu đến cảm giác bất an cùng xôn xao?

Linh linh... Di động đột nhiên vang lên.

Lê Hương Hương ai oán nhìn điện thoại di động liếc mắt một cái, lo lắng muốn tiếp hay không tiếp.

“Nhất định là cái quỷ chán ghét kia gọi tôi.” Mới nghĩ đến Hạ Diễm gọi tới, Lê Hương Hương không nghĩ tới tiếp điện thoại, mặc kệ tiếng chuông vẫn vang.

Lần thứ nhất, tắt đi; lần thứ hai vang lên, lại tiếp tục vang lên. Cuối cùng, cô không cam lòng, tình không muốn, liền tiếp điện thoại.

“Nà?” Cô tức giận mở miệng.

“Vì sao vừa mới không tiếp điện thoại của tôi?” đầu dây điện thoại kia quả nhiên là Hạ Diễm, lúc này hần đang nửa ngồi nửa nằm ở trên giường, hần nghe được thanh âm phát ra của cô còn đang hờn giận.

“Làm sao ?” Lê Hương Hương cố ấn hai má.

“Chủ Nhật chúng ta hẹn nhau ở khách sạn Quân Quân, cô nhất định phải xuất hiện, làm bộ là bạn gái của tôi.” Hạ Diễm nói ra mục đích.

“Ừ.” Lê Hương Hương thuận theo trả lời “Nếu... Không có việc gì tôi muốn cúp máy nga?”

Chán ghét! Vừa nghe đến thanh âm hần, hai má nàng lại không hiểu nóng lên.

“Như vậy muốn cúp máy ta?” Hạ Diễm thấp giọng cười “Chẳng lẽ cô một chút cũng không nghĩ tới tôi? Thế nhưng tôi là bạn trai của cô đó !”

“Mới không phải.” Lê Hương Hương hừ hừ “Anh thực chán ghét!”

“Hừ? Tôi làm chuyện tội ác tày trời nào, cô làm sao chán ghét tôi như vậy?” Hạ Diễm khẽ cười một tiếng, bên kia điện thoại thanh âm Lê Hương Hương tức giận thật đáng yêu.

“Anh...” Lê Hương Hương mím môi, hần cố ý đè thấp thanh âm, so với thanh âm bình thường còn dễ nghe hơn.” Anh đừng giả ngu, chuyện giữa trưa anh hôn tôi...”

“Hôn cô mà thôi.” Hạ Diễm lo lắng nói: “Kỳ thật chúng ta nên biết nhiều về đối phương nhiều một chút, đến lúc đó mới không bị lộ.”

“Nào có người dùng phương thức này để biết!” Lê Hương Hương kháng nghị, người đàn ông này không bỏ qua cơ hội chính là chiếm tiện nghi cô.

“Cô hiện tại đang mặc quần lót là màu gì?” Hạ Diễm vô si hỏi, muốn đùa Lê Hương Hương một chút.

Lê Hương Hương hai má hồng hồng, vội vàng mở miệng “Anh biến thái...”

“Tôi không phải biến thái, ta là bạn trai của cô. Chẳng lẽ cô muốn chúng ta đến khách sạn lộ ra dấu vết sao? Đừng quên, nếu chúng ta thất bại, món điểm tâm vô hạn hưởng dụng cả đời của cô cũng bay theo.”

Hắn thật sự rất đáng giận nha!

“Màu... màu phấn hồng!” Lê Hương Hương nhỏ giọng trả lời.

“Có ren hay không?” Hạ Diễm lại hỏi (Lấy hai người này luôn)

“Có...”

“Vậy cô hiện tại là mặc váy hay là quần?” Thanh âm Hạ Diễm càng lúc càng mê người, càng lúc càng câu dẫn.

“Quần.” Lê Hương Hương khẽ cắn môi, kháng cự không được thanh âm của hắn.

“Vậy thì hiện tại cô đem tay của mình bỏ vào trong quần.”

Lê Hương Hương do dự một chút, khó hiểu hỏi: “Vì sao muốn ta bắt tay bỏ vào trong quần?”

“Nghe lời, làm theo.” Hạ Diễm bên miệng gọi lên độ cong “Tay dán tại trên mặt quần lót của cô, nói cho tôi biết, cô có cảm giác gì?”

Lê Hương Hương sợ hãi đem tay nhỏ bé bỏ vào trong quần, đầu ngón tay vừa vận đặt ở bộ vị mẫn cảm, một loại cảm giác tê dại lên đến toàn thân.

“Có chút... Ngứa” Hô hấp cô bỗng nhiên trở nên hỗn loạn.

“Hử? Vậy thì cô dùng ngón trỏ ở khó tam giác, nhẹ nhàng mà thuận theo kim đồng hồ vòng quanh...” Hạ Diễm giống như thầy giáo dạy Lê Hương Hương.

Lê Hương Hương cảm thấy rất thẹn thùng, nhưng loại việc này cô chưa bao giờ làm, lòng hiếu kỳ cuối cùng rốt cục chiến thắng e lệ, theo lời của hắn tiếp tục vòng quanh.

“A...” Cô áp chế than nhẹ, ngực phập phồng lại càng lúc càng lớn.

“Thoải mái sao?” Nghe được cô than nhẹ, thanh âm hắn cũng trở nên mất tiếng.

“Tôi, tôi không biết...” Hai mắt cô trở nên sưng mù “Tôi chưa từng có loại cảm giác này.”

“Thực thoải mái đúng hay không?” Hắn ôn nhu hỏi: “Tiếp theo, cô dùng ngón trỏ nhẹ nhàng áp xuống, sau đó buông ra, xuống chút nữa lại áp... động tác làm mười lần.”

Cô nghe theo lời hắn mà làm, ở giữa hoa tâm ấn xuống, buông ra, sau khi qua lại mười lần, cô cảm giác miệng khô lưỡi đắng, thân thể cũng nhịn không được nhẹ nhàng vận vẹo đứng lên.

“Sau khi buông ra, đem ngón trỏ cô đặt ở giữa quần lót, trên dưới qua lại...”

“A...” Cô nhẹ nhàng thở gấp “Vì sao... Động tác như vậy, so với anh hôn tôi cảm giác còn nóng hơn...”

“Thực nóng sao?” Hắn ở điện thoại kia hỏi.

“Ừ...” Cô nũng nịu trả lời.

“Vậy có muốn tiếp tục hay không?” Xem ra cô thật đơn thuần, quả nhiên đánh không lại bản năng thân thể.

A! Khi dễ cô thực vui vẻ. Hạ Diễm cảm thấy tâm tình phi thường vui sướng. (Ôi, BT)

“Tôi... Không biết.” Lê Hương Hương biết rõ loại sự tình này thực cảm thấy thẹn cả người, nhưng chính là cô không có biện pháp dừng lại động tác, nghe được cái thanh âm lại ám áp như thế, thân thể giống như bị hắn đẩy lên ngọn lửa.

“Tiếp tục như trong lời nói, liền đem áo và quần cởi ra, toàn thân từ trên xuống dưới chỉ có còn lại áo lót cùng quần lót, không thể gạt tôi, bằng không khi

lần sau cô lại đến công ty tôi, tôi không giúp cô chuẩn bị món điểm tâm ngọt!” Hấn quyết định, hấn nên khi dễ cô!

Ô ô... Hấn rất xấu nha!

Cuối cùng, Lê Hương Hương nghe theo lời Hạ Diễm, đem áo ngủ cởi xuống, trên người chỉ còn áo lót màu phấn hồng cùng quần lót.

“Đem Bra của cô cũng cởi ra, sau đó bàn tay dán tại mặt trên nhũ tiêm.” Hạ Diễm một cái khẩu lệnh, tuy rằng không nhìn tới động tác Lê Hương Hương, nhưng y theo tiếng thờ dốc của cô, hấn có thể phán đoán tình huống hiện tại của cô “Có hay không đụng đến nhũ hoa đáng yêu?”

Lời nói của hấn vừa háo sắc lại tràn ngập tình dục! Lê Hương Hương hồng mặt, nhưng vẫn là thành thành thật thật nghe theo “Có... không cần nói chuyện trực tiếp như vậy, tôi... Tôi cảm thấy quá mất mặt.”

“Dùng đầu ngón tay cô nắm lấy nhũ tiêm của mình, làm cho nó trở nên cứng rắn, trở nên càng mẫn cảm.” Hạ Diễm nheo con ngươi đen lại, phát hiện trò chơi này ngoạn đến cuối cùng, chỉ sợ cũng sẽ hại tới chính mình.

Nhưng là nghe được ở đầu dây điện thoại bên kia đang thờ gấp, hấn luyện tiếc đem điện thoại cắt đứt.

“Ừ...” Lê Hương Hương thân thể hơi hơi run lên, trong lúc này hai chân cũng kẹp càng nhanh “Cơ thể của tôi nóng quá...”

“Đùi cô trong lúc này có phải hay không cũng muốn bị sờ?” Thanh âm Hạ Diễm cũng trở nên hỗn loạn, thấp giọng hỏi.

“Tôi không biết...” Lê Hương Hương nghiêng đầu, lại không thể phủ nhận thân thể khô nóng.

“Bàn tay tiến vào bên trong quần lót, có hay không đụng đến ẩm ướt?”

“Có một chút...” Lê Hương Hương thành thật trả lời.

“Tách ra hai cánh hoa, lấy ngón giữa khê xoa khe hở hẹp bên trong, dùng cổ nén thanh âm, kêu ra đi...”

“A...” Lê Hương Hương kịch liệt thờ gấp, thân thể cũng vặn vẹo càng lúc càng lợi hại, cô nhắm chặt hai mắt, tay phải ở hai chân trong lúc đó vuốt ve hoa huyết trong nhụy hoa “Hạ Diễm... Tôi cảm thấy thân thể rất khó chịu nha!”

“Thoải mái sao?”

“Ừ...” Lê Hương Hương khê cắn cánh môi “Nhưng là... Cơ thể của tôi rất ngứa...”

Bụng dưới cô dấy lên ngọn lửa, cô không biết như thế nào mới có thể xóa sạch cái nóng bức này

“Còn muốn tiếp tục sao?”

Thanh âm cô càng đáng yêu, so với lứa tuổi hai bốn càng đáng yêu, làm cho bụng dưới hấn nổi lên một trận xôn xao, rất muốn trực tiếp đem cô cột vào trên giường.

“Tôi...” Lê Hương Hương lắc đầu “Cũng không thể tự dừng lại?”

Lại tiếp tục như vậy, thân thể của cô nhất định sẽ giống như cái bong bóng bị thổi căng mà nổ mất

“Vậy thì không cần.” Hạ Diễm lập tức kêu ngừng “Cô thành thật nói cho tôi biết, sờ chính mình như vậy có thoải mái không?”

Lê Hương Hương lấy tay nhỏ bé chính mình ra, mặt hồng, thờ hỗn hển “Tôi, tôi không biết...”

“Không biết lại tiếp tục.” Hạ Diễm đe dọa.

“A! Thoải mái!” Lê Hương Hương cả người tiến vào trong ổ chăn, cảm giác vô cùng xấu hổ.

“Cô không cần cảm thấy xấu hổ, chuyện như vậy là bình thường” Thành thực cùng thẹn thùng của cô, mang đến tâm tình vui vẻ cho hấn “Tốt lắm, cô nhanh chút ngủ. Nhớ rõ cuộc hẹn chủ nhật tuần này.”

Cô còn không kịp mở miệng, hấn liền cúp điện thoại, lưu lại mình cô đang nghe phone.

“Hạ Diễm chán ghét kia...” Lê Hương Hương thẹn quá thành giận, đem máy bên cạnh - quăng đi, kéo chăn lên cao phủ lên khuôn mặt nhỏ nhắn.

Đều là tại hấn! Hại thân thể của cô nổi lên biến hóa quái dị...

Ô... Cô bị hấn khi dễ đến thực thảm.

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tôi Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4

Từ sau khi Hạ Diễm ở trong điện thoại dạy Lê Hương Hương động tác âm uế, cô không bao giờ nguyện ý đến công ty hân nữa, chỉ khẳng định ở chủ nhật tuần này cùng hân gặp mặt.

Hạ Diễm không thể đùa Lê Hương Hương đơn thuần nữa, chỉ có thể chờ đợi đến ngày chủ nhật.

"Này cô, cô đang ở đâu?" Buổi hẹn ngày hôm đó, Hạ Diễm mặc tây trang màu đen được thiết kế riêng, gọi vào số điện thoại di động của Lê Hương Hương "Thời gian chúng ta hẹn gặp đã tới, cô muốn chính mình đến đây, hay là tôi tới đón cô?"

Bên đây điện thoại, thanh âm Lê Hương Hương có chút lo lắng "Không được ! Ba già tôi sợ tôi chạy trốn, cho nên bắt buộc dẫn tôi đến khách sạn Quân Quân."

"Cái gì?" Hạ Diễm nhíu mày "Đó không phải là địa điểm chúng ta hẹn gặp sao? Vậy cô ở ngoài đại sảnh chờ tôi, tôi mười phút sau sẽ đến."

Lê Hương Hương cùng Hạ Diễm nói xong, hân liền hoá tốc lái xe đi khách sạn. Không đến 10 phút, hân đã đem xe đi đỗ, đi tới điểm hẹn, phát hiện có lo lắng giống như kiến bò trên chảo nóng.

"Làm sao bây giờ?" Lê Hương Hương gấp đến mức chau mặt ủ rũ "Tôi thật khản trương nha!"

"Vì sao khản trương?" Hạ Diễm nhìn cô liếc mắt một cái "Tôi trước giúp cô làm tốt bên này, đợi chút đổi cô theo tôi đến chỗ ba mẹ."

Cô dùng sức gật gật đầu "Người mà anh cần xem mắt cũng ở trong này sao?"

"Ừ, chỉ là tôi chưa gọi điện thoại hỏi lão già nhà tôi, rốt cuộc là bữa tiệc ở phòng nào" Hạ Diễm nhìn Lê Hương Hương nói, sau đó để ý, hôm nay cô mặc bộ váy màu vàng nhạt, xứng với mái tóc đen của cô, ở kế bên tóc còn cột một cái kẹp tóc gắn kim cương, xuống bên dưới váy là đôi giày bệt, thanh thuần đến muốn cắn cô một ngụm.

"Này ..." tay nhỏ bé của Lê Hương Hương ở trước mặt Hạ Diễm quơ quơ "Tôi mặc như vậy rất kỳ quái sao?"

Nàng nỗ nỗ cái miệng nhỏ nhắn, hân làm sao cứ nhìn chăm chăm cô. Giống như cô là người nguyên thủy không bằng.

"Sẽ không, tốt lắm." Khó được có được cơ hội hân sẽ khen ngợi nữ nhân "Đi, chúng ta vào đi thôi!"

Lê Hương Hương vội vàng hít sâu "Bất quá, nghe nói nam nhân vật chính còn chưa có đến nha!" Cô nhìn Hạ Diễm, vì hân giải thích tình huống bên trong.

Sau khi Hạ Diễm liếc mắt nhìn cô một cái, quyết định trước mở cửa đi vào, giải trừ nghi vấn trong đầu của chính mình.

Hân vừa đẩy cửa ra, điện thoại của hân vừa vụn vang lên, lúc này, trong phòng tiệc có hai người đàn ông, ánh mắt đều đặt ở trên người hân.

"Hạ Diễm, con như thế nào lại ở chỗ này?" Một người đàn ông trung niên gần sáu mươi chỉ Hạ Diễm kêu to.

Hạ Diễm nhìn thanh âm của người nọ, mới phát hiện đó là — lão ba hân?!

"Đối tượng xem mắt của con, sẽ không phải là Lê Hương Hương đi?" Hạ Diễm nháy mắt cảm thấy vẻ mặt đen xì.

Hạ lão ba không thể không nghi hoặc hỏi: "Thật thần kỳ, ba không nói với con là phòng nào, con lại biết tới đây, chẳng lẽ con cùng Hương Hương có quen biết?"

"Là như thế này sao, Hương Hương?" Lê Lão ba hỏi lại chính con gái mình.

Lê Hương Hương cũng sững sờ ở tại chỗ, cô lại không biết giải thích như thế nào, chỉ biết cứng rắn gật đầu.

"Không nghĩ tới chúng nó đã quen biết nhau." Hạ lão ba chụp lên bả vai Lê Lão ba "Thật tốt quá, này nhất định là nhân duyên."

"Cho nên chúng ta có thể chuẩn bị làm việc vui?" Lê Lão ba nhíu mày nhìn đôi trẻ tuổi trước mắt.

"Có thể, có thể." Hạ lão ba liếc mình gật đầu, hoàn toàn không chú ý tới sắc mặt của hai người trẻ tuổi.

Đây là chuyện gì xảy ra? Lê Hương Hương còn chưa làm rõ tình huống, hết nhìn lão ba chính mình, lại nhìn đến Hạ Diễm "Đối tượng xem mắt của tôi là anh?"

"Nếu như không có ngoài ý muốn, hẳn là vậy." Không biết vì sao, tảng đá đè nặng trên đầu tựa hồ dần dần được thả xuống. Nếu là đối tượng là Lê Hương Hương, như vậy không tệ đi.

Lê Hương Hương trừng Hạ Diễm "Tôi mặc kệ, điều kiện anh đã đáp ứng, anh phải thực hiện."

Không để ý tới hai ba già ở một bên ồn ào, hai tròng mắt Hạ Diễm đặt ở trên gương mặt Lê Hương Hương, nhìn khuôn mặt giống như trái bong bóng liền đem cô kéo đến một bên, hai người thân mật, lặng lẽ nói "Có thể, nhưng cô phải vẫn giả làm bạn gái của tôi."

"A?" Lê Hương Hương nhú mày "Chuyện này với tôi mà nói cũng không công bằng." Như vậy chẳng phải cô vẫn bị hấn khi dễ nha!

"Làm sao có thể không công bằng? Chỉ cần tôi tìm được cô gái tôi thích, quan hệ của chúng ta có thể chấm dứt, không phải sao?" Hấn lại lừa gạt kẻ đơn thuần không hiểu chuyện như cô.

"Vậy nếu như không khéo tôi ở gặp được người đàn ông tôi thích, thì phải tính sao?" Lê Hương Hương cong cái miệng nhỏ nhắn hỏi.

"Cô cũng có thể thành thật nói cho tôi biết." Tuy rằng hấn không thích vấn đề này của cô, nhưng vì công bằng, hấn phải cho phép.

Nói thì nói vậy thôi, đến lúc đó hấn cứ xem tình hình mà làm.

"Thật vậy chẳng?" Lê Hương Hương nháy mắt mấy cái, trong mắt có nghi kỵ.

"Cô cảm thấy tôi sẽ gạt cô sao?" Hạ Diễm cong lên nụ cười đẹp, giống như bộ dáng vô hại.

"Được rồi, tôi tin tưởng anh." Dù sao cô cũng không muốn kết hôn, hơn nữa mỗi ngày lại có thể ăn được món điểm tâm ngọt, có sao mà không làm?

Hai người đạt được thỏa thuận, quyết định lại một lần nữa liên thủ hợp tác, cùng nhau giấu giếm trường bối hai bên.

Cái gọi là đạo cao một thước mà cao mười trượng, Hạ Diễm cùng Lê Hương Hương đều có ý nghĩ như vậy, trường bối hai bên vì phòng ngừa bọn họ lên giờ trò quý, quyết định cho bọn họ trước đính hôn.

Đính hôn? ! Lê Hương Hương vừa nghe được tin tức này, thiếu chút nữa té xỉu.

Trong lòng cô ôm chặt chờ mong Hạ Diễm sẽ cự tuyệt, không nghĩ tới lại truyền đến tin tức là Hạ Diễm đáp ứng trước đính hôn. Điều này sao có thể?

Lê Hương Hương rất nhanh liền chạy tới công ty Hạ Diễm, muốn tìm hấn để hỏi rõ ràng.

Sau khi thư ký giúp cô thông báo, thực biết điều đưa lên bánh ngọt cao cấp, chocolate cùng trà sữa, liền lặng lẽ lui ra ngoài.

"Này ..." Lê Hương Hương thở phì phì đi tới trước bàn làm việc, nhìn Hạ Diễm vui đầu bên trong công văn.

"Tôi có tên có họ." Hạ Diễm khước môi hơi hơi gọi lên. "Nếu như không ngoài ý muốn, tôi hẳn là được xem như chồng chưa cưới của em."

"Tôi thực không thể tin được, anh làm sao có thể đáp ứng yêu cầu đính hôn của lão ba?" Lê Hương Hương thấy hấn không thêm đề ý mà sinh ra tức giận.

Vừa nghe đến cô đặc biệt đến khỏi bình vản tội, mà không phải vì hưng phấn chuyện họ sắp đính hôn, thì ngọn lửa của hấn lập tức bùng cháy, một trận không vui nổi lên "Ý của em là, cùng tôi đính hôn thực ừ ừ khuất?" Hấn nâng mâu nhìn cô gương mặt hồng nhuận như quả táo.

"Anh không phải nói tôi không lấy chồng cũng có thể hưởng thụ được điểm tâm ngọt cả đời không hết sao? Như thế nào anh lật lọng, lại đáp ứng lão ba muốn đính hôn?" Cô cảm thấy chính mình giống món đồ chơi, bị hấn đùa bỡn trong tay.

Hấn đem cô kéo đến trên ghế sofa ngồi xuống, đem bánh ngọt đặt ở trong tay cô "Em cảm thấy gả cho tôi không tốt?"

Cô sững sờ, không biết nên đáp lại như thế nào.

Trong mắt ánh chỉ thấy dung nhan tuấn mỹ, lông mi đen như mực, xứng với chiếc mũi cao, bạc môi gọi lên độ cong một chút, thấy thế nào, đều là mỹ nam tử khó gặp.

"Không phải không tốt, mà là..." Lê Hương Hương ngập ngừng mở miệng "Tôi không nghĩ tới muốn kết hôn."

Giận.

"Bởi vì... Bởi vì ta cảm thấy anh không thích tôi, hơn nữa người cũng không muốn kết hôn..." Cô lấy nữa ăn nghịch nghịch bánh ngọt "Cho nên tôi cảm thấy chúng ta vẫn là duy trì quan hệ đồng bọn, kết hôn vẫn là tìm người mình thích..."

"Em không thích ta?" Hạ Diễm nheo lại con ngươi đen, nhìn bộ dáng Lê Hương Hương cứng họng.

Cô ngượng ngùng cúi đầu, không biết phải trả lời vấn đề này như thế nào trả lời "Tôi... Tôi không có chán ghét anh, tôi cảm thấy anh rất giống rừng rậm

bánh ngọt đen..."

"Nói thẳng ra một chút." Hạ Diễm nhú mày.

"Chính là anh thoát nhìn ăn tốt lắm..." Cô bởi vì hấn bức cung, mà không thể không nói nói thật.

Hấn khê bữu môi, bàn tay to ôm lấy cô, làm cho hai tròng mắt cô nhìn hấn "Em muốn ăn tôi?" thanh âm hấn mang chút tà mị, từng bước một dụ hoặc cô.

Tại sao có thể như vậy? Lê Hương Hương buông bánh ngọt trên tay, thất kinh nhìn Hạ Diễm, thanh âm tà mị của hấn tựa hồ trở lại đêm đó, câu dẫn cô làm, hướng dẫn cô chuyện tình dục...

"Vậy thì đừng khách khí, anh tự nguyện cho em ăn không còn một mảnh." Hấn sau khi nói xong, đứng dậy đem cửa phòng làm việc khóa lại, rồi gọi điện nói cho thư ký, trong vòng hai giờ này không cho phép quấy rầy.

Lê Hương Hương không rõ dụng ý Hạ Diễm, chính là cuồn mình ở trên sô pha, khó hiểu nhìn hấn đi trở về ghế sô pha.

Hạ Diễm lấy ngón tay khoét một ngum bánh ngọt với bơ, đặt lên cánh môi Lê Hương Hương "Đến, ha ha xem bánh ngọt ăn được không?"

Cô nghe lời há mồm ngậm lấy ngón tay hấn, thấy cô vờn cái lưỡi phấn nộn, cổ họng hấn trượt xuống một chút, sau đó cái lưỡi linh hoạt của cô bắt đầu liếm ngón tay hấn, thẳng đến bơ dần dần biến mất.

Kế tiếp, hấn cầm lấy bánh ngọt cắn một ngum, cánh tay mạnh mẽ có lực kéo cô vào trong lòng, cúi đầu nhìn hai tròng mắt tròn vo của cô, cúi đầu đem bánh ngọt trong miệng tiến vào miệng cô, còn không quên khiêu khích cái lưỡi thom tho của cô.

"Ừ..." Lê Hương Hương nheo hai tròng mắt, cảm giác một trận tê dại hiện lên toàn thân, loại hôn môi này cô cũng chưa từng nếm thử qua, muốn chạy trốn lại không biết nên làm như thế nào, chỉ có thể tùy ý hấn chủ đạo hết thảy, mờ mịt nhìn hấn.

"Em không phải muốn ăn anh sao? Vậy đem bơ bên môi anh liếm sạch..." Hấn ở bên tai cô thổi khí, thậm chí còn liếm vành tai trắng nõn của cô.

Thân thể cô nhẹ nhàng run lên, không cự tuyệt được yêu cầu trầm thấp của hấn.

Vì thế cô đưa môi của mình lên, khê liếm bơ trên môi hấn, cuối cùng lấy đầu lưỡi liếm nhẹ, cảm nhận tới hương vị sữa tươi thơm lừng, cũng cảm giác được hơi thở nặng nề của hấn hất ra trên mặt cô.

Cuối cùng cô đưa lưỡi đi đến trên môi hấn, hấn rút cục nhịn không được cuốn lấy đầu lưỡi cô triển miên, chơi đùa.

"A..." Hô hấp của cô phút chốc biến đổi, lại không biết nên ứng biến như thế nào.

Động tác cô tuy rằng trúc trắc, lại dễ dàng khiêu khích đến cuộc chinh phục dục vọng của hấn, bàn tay to của hấn tham tiến vào nội y của cô, cách ren Bra vuốt ve ngực cô.

Cô không có khí lực phản kháng, chỉ có thể tùy ý hấn hôn, tùy ý bàn tay to của hấn xâm nhập thân thể cô...

Hạ Diễm cởi áo trên người của Lê Hương Hương ra, chỉ còn nội y ren đáng yêu màu vàng nhạt, bao vây miên nhũ mềm mại.

"Em thật đáng yêu." Hấn cúi đầu, ở ngực phải cô in xuống ấn ký.

"A..." Thân thể của cô bị hấn đụng vào mà hơi hơi run rẩy, dù biết rõ thân thể của mình không nên cho đàn ông đụng chạm, nhưng là đối tượng là hấn, cô không thể kêu ngừng.

"Mẫn cảm như vậy?" Hấn tà nịnh cười, bàn tay to đặt nhẹ lên Bra cô, cách vài dẹt khê vuốt ve "Như vậy có cảm giác gì?"

"Hạ Diễm... Không cần..." Cô lắc đầu, phát giác động tác như vậy khiến cô thật thẹn thùng.

"Nhanh như vậy không muốn anh nữa sao?" Hấn khê cười một tiếng, theo sau lưng cởi bỏ nút thắt Bra, hai luồng tuyết nhũ mềm mại bày ra, lộ ra hai đóa hoa hồng còn chưa thức tỉnh.

Hấn giữ hai tay cô, sau đó cầm lấy bánh ngọt hung hăng hướng trên người cô lau đi, mùi vị sữa tươi hương thảo cùng bánh ngọt toàn dính ở trước ngực cô.

"A..." Cô vừa sợ lại hoảng, một trận lạnh lẽo lúi tới lưng.

"Làm sao bây giờ? Trước ngực em tất cả đều là bánh ngọt cùng bơ." Hấn vờn đầu lưỡi, hướng trước ngực cô dùng sức mà liếm, vị bơ cùng mùi thơm của cơ thể của cô xen lẫn trong một khối, ngọt ngào khiến hấn hận không thể nuốt cô vào bụng.

"Anh, anh không thể như vậy..." Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hồng lên.

"Còn nhớ rõ lần trước anh dạy cho em ăn kẹo que như thế nào?" Đầu lưỡi hấn ở trước đóa hồng nhẹ nhàng liếm "Trước thuận theo kim đồng hồ báo

thức vòng quanh, giống như vậy..."

"A..." Thân thể cô hơi hơi hướng lên, cảm giác đầu lưỡi hấn lại ẩm ướt lại trơn, ở nhũ tiềm mẫn cảm của cô dao động qua lại, cảm giác tê dại càng lúc càng tăng thêm.

"Anh muốn ăn em." Hấn cắn nụ hoa ở trước ngực cô, lấy đầu lưỡi liếm cho nó thức tỉnh, cảm giác nó ở trong miệng hấn dần dần nhô ra, biến cứng rắn.

Thân thể của cô đang dần dần thiêu đốt, bụng dưới nổi lên một trận xôn xao không hiểu, bàn tay to của hấn lại lần nữa tiến phía dưới của cô, tìm kiếm hoa tâm mềm mại.

"Không thể như vậy..." Cô thở gấp, một chút lực thuyết phục cũng không có.

Hấn nhìn biểu tình cô cực lực nhẫn nại, đỉnh chỉ tất cả động tác, cuối cùng nắm lên một cái bánh ngọt hình tam giác, dứt cô ăn một ngụm, sau đó cong lên tà ác tươi cười.

Thân thể nàng cô lên, hai luồng ngực kịch liệt rung động, hai tay nắm chặt lưng hấn, nhũ lấy áo sơ mi hấn, làm cho thanh âm dễ nghe lại ám muội tự trong miệng phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tới Nghiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Hạ Diễm thực vừa lòng vì thân thể Lê Hương Hương thành thực, dưới thân cô ra mật hoa, hương vị cùng với hương trên người cô giống nhau...

Hấn kéo toàn thân của cô đều đang run rẩy, làm cho cô ngồi chồm hổm ở trên thảm, thân mình ghé vào trên sô pha.

"Hạ Diễm..." Lê Hương Hương cảm thấy là không đúng, nhưng là lệnh bá đạo của hấn cô không thể cự tuyệt.

"Thật, chán ghét..." Lê Hương Hương kêu một tiếng "Anh rốt cuộc muốn làm cái gì?"

Thân thể của cô nóng quá, nóng đến cần hấn an ủi.

"Anh nghĩ muốn em." Mắt hấn nhắm lại, thân mình hướng đến lưng cô áp xuống, nơi đó phản chấn bùng bùng vừa vặn đặt ở trong đùi cô.

Hấn ở lưng xinh đẹp của cô lưu lại vô số vết hôn, thân mình đầy đặn trắng mịn, mềm mại làm cho hấn hận không thể lập tức tiến vào thân thể của cô.

Cuối cùng, nam căn ở đùi cô ma sát hồi lâu, bàn tay to của hấn di từ bộ ngực đi xuống, lướt qua thắt lưng, đi vào cái mông của cô. Nóng thiết hấn ở hoa huyết xinh đẹp vẽ vòng vòng, cổ ý ở đầu bên ngoài mà không đi vào.

"Không..." Lê Hương Hương đang nằm úp sấp căn bản nhìn không thấy Hạ Diễm đang làm cái gì, chỉ cảm thấy đùi mình có loại gãi ngứa khó nhịn, không thể thoát khỏi sự tra tấn này.

Hấn thẳng lưng một cái, nóng thiết nóng bỏng nhập vào bên trong hoa huyết, hô hấp cô cứng lại, cảm giác được thô thiết vừa lớn lại nóng sấp chon thật chặt trong hoa huyết cô.

Mật hoa ướt át tuy rằng đã được bôi trơn, nhưng mà hoa huyết lại rất nhanh co rút lại, làm cho hấn chỉ có thể vào đi một phần ba, không có cách nào một lần tiến vào toàn bộ.

"Đau quá..." Cô xoay thắt lưng, muốn hấn lui ra bản thân của hấn trong cơ thể cô, bất đắc dĩ thân thể cô bị hấn ngăn chặn, căn bản không thể tùy ý vận vẹo "Anh làm tôi đau quá..."

Hấn nhíu mày, chính hấn cũng không tốt hơn cô, muốn vào lại không thể, muốn ra lại không thể được, làm hấn cố nén nhịn đau đớn.

"Bảo bối, em là lần đầu tiên sao?" Hấn ghé vào trên lưng cô, hai tay nắm lấy hai luồng miên nhũ "Nhẫn nại một chút, đợi chút sẽ thực dễ chịu."

"Nhưng là tôi hiện tại thực không thoải mái!" Cô hấp hấp cái mũi, đau đến thiếu chút nữa rơi nước mắt xuống "Đau quá, đau quá nha!"

Nhưng hiện tại hấn đã tiến vào hoa tâm nhẫn nại, đâu có thể nào nói dừng là dừng?

Hấn không có cách nào dừng động tác lại, tốc độ luật động dần dần nhanh hơn, rất nhanh, hấn trông thấy chất lỏng tinh khiết cùng với chất lỏng màu đỏ chảy ra.

Đó là tượng trưng máu xử nữ! Hấn cả kinh, lập tức thả chậm tốc độ, nhưng không có biện pháp rút ra khỏi thân thể của cô, kích thích như vậy đối hai người đều là tra tấn.

Tuy rằng đau lòng vì cô đau đớn, nhưng cô tự nhiên phối hợp đồng đưa, thiếu chút nữa làm cho hấn không khống chế được.

Sau khi luật động mấy chục cái, ngực cô phập phồng theo thân thể hấn luật động, nhũ tiêm trước ngực ở trên sô pha cọ xát, bên dưới đồng thời kích thích, đau đớn dần dần bị tê dại thay thế được.

"A, a..." Trong miệng Lê Hương Hương xuất ra thanh âm làm người ta mặt đỏ tim đập

Vừa thấy phản ứng phóng đảng cùng với mặt kiều mỹ của cô, Hạ Diễm hiểu được cô bắt đầu có thể thừa nhận sự đoạt lấy của hấn.

Cô ưm một tiếng tựa như ma rùa, một lần lại một lần thúc giục động tác của hấn, cuồng dã mà rong ruổi luật động qua lại, thanh âm dâm lãng ở trong phòng vang lên.

Thân mình hai người dính lại thực chặt, gần như không có một tia khe hở, thẳng đến hai chân cô truyền đến một trận tê dại, cô cảm thấy trong cơ thể có chỗ sắp nổ mạnh ...

"Hạ diễm.. Tôi.. Tôi cảm thấy không được." Cấn chặt môi, cả người bắt đầu phát run.

Lê Hương Hương nắm lên quần áo bị phân tán ở dưới đất, úy khuất cuộn lại ở trên sô pha.

"Khóc cái gì?" Hạ Diễm nhặt lên quần áo chính mình, sau khi cầm lấy mặt giấy chà lau nam căn có dính máu, đến phòng nghỉ tìm một cái khăn mặt sạch sẽ, sau lại dùng nước thấm ướt, quỳ gối ở trước mặt cô, tính giúp cô rửa sạch dấu vết còn sót lại ở hai chân.

"Không, không cần..." Lê Hương Hương nhếch cái miệng nhỏ nhắn lên, hai má còn vương vẩn dòng nước mắt.

"Quý yêu khóc." Hấn khẽ hôn cái trán của cô, đầu súng đem cô ôm vào trong ngực.

"Mới không phải tôi thích khóc, là anh quá xấu..." Lê Hương Hương đem quần áo ôm chặt ở trước ngực "Tránh ra ! Muốn mặc quần áo."

Hấn khẽ cười một tiếng, cướp lấy quần áo bên người cô, bàn tay to làm càn vuốt ve bộ ngực cô "Vì sao muốn mặc quần áo? Bộ dáng em không mặc gì rất mê người, nếu không anh lại không biết em có bộ dáng xinh đẹp như vậy."

"Anh..." Cô thờ phỉ phỉ chụp lại bàn tay to của hấn "Toàn thân tôi dính đều là bánh ngọt !"

Lê Hương Hương e lệ hết thấy mọi thứ hỗn loạn trên sô pha, hầu như bơ vơ làm hỏng sô pha.

"Thì tính sao?" Hấn hôn môi cô "Phòng nghỉ bị có thiết bị tắm rửa, đừng lo lắng."

Hấn không ngại cô không mặc gì ở văn phòng hấn.

Cô còn không kịp kháng nghị, liền bị hấn đưa vào phòng tắm, hấn điều chỉnh máy nước ấm, nước ấm ở vòi sen tự chảy xuống, xối lên thân thể hai người.

"Tôi muốn tắm rửa." Cô kháng nghị nói.

"Cùng nhau tắm." Toàn thân hấn cũng không mặc gì đứng ở trước mặt cô, rộng rãi cho cô thưởng thức nam sắc. (=))

Hấn ôm lấy thân thể tinh tế mềm mại của cô, ở cổ cô ấn ký lên một đóa hồng

"Nói cho anh biết, kỳ thật em thích anh làm như vậy..." Hấn hôn từ gáy cô trượt xuống, đi vào trước bộ ngực đầy đặn, muốn đột nhập đoạt đi nụ họa, thưởng thức quả ngọt trước mặt.

"Tôi... Tôi một chút cũng không thích..." Cô thờ gáp, không nghĩ tới bị hấn đụng chạm một chút, thân thể của cô lập tức nóng lên.

"Thật sự là cô gái không thành thực!" Hấn khẽ cấn nụ hồng một chút, làm thân thể của cô run rẩy "Anh sẽ khiến em thành thật nói thích."

Bàn tay to của hấn hướng tới chân cô...

Cô nghĩ đến như vậy có thể cự tuyệt hấn cầu hoan trên người cô, nhưng ngược lại càng gọi lên dục vọng khiêu chiến của hấn.

"Em thật sự không vui sao? Vậy vì sao nhũ hoa của em lại trở nên cứng rắn như vậy?"</p>
</div>
<div data-bbox=

Cô nhắm lại hai mắt, lắc đầu không nói.

"Mở mắt ra!" Hấn thấp giọng mệnh lệnh, ôm cô kề sát tới gương "Em xem, em toàn thân vừa đỏ lên lại nóng nữa..."

"Không cần nói!" Cô khề thờ hồn hể, mở hai mắt.

Nhìn trong gương, cô trông thấy tóc dài của mình loạn lên, phần môi cũng bởi vì hấn khề hôn mà cực kỳ hồng nhuận.

"Diễm..." Cô hô hấp càng lúc càng dồn dập, yêu kiều ngậm nga.

"Muốn sao?" Hấn cố ý ở bên tai cô thổi khí.

Cô lắc đầu, cố chấp không chịu thừa nhận chính mình cần.

"Thật sự là quật cường!" Hấn nhìn mặt cô đỏ ửng.

Nhất thời, cô như là mất đi chỗ dựa, tràn ngập vô hạn hư không đến khó nhìn, nước mắt ngập trong khóe mắt khó hiểu nhìn hấn. Vì sao hấn muốn tra tấn cô như vậy?

"Có phải hay không cảm thấy thân thể nóng quá?" Hấn nhìn bọt nước dừng ở trên thân cô

"Hạ Diễm, em..." Cô vẫn như cũ đặt má bên bờ vai của hấn, nước ảm sái ảm ướt thân thể bọn họ.

"Nói em muốn anh, chúng ta lại tiếp tục..." Hấn không tính buông tha cô, ngón tay lỏi kéo nhũ tiềm gắng gượng của cô.

"Hạ Diễm..." Cô úy khuất nhìn hấn "Cơ thể của em nóng quá..."

"Nóng như thế nào?" Hấn nhúu mày hỏi cô.

"Giống như vừa mới ở trên ghế sofa nóng như vậy." Thanh âm cô trở nên mỉa mai, nũng nịu khẩn cầu "Diễm... em nghĩ muốn anh..."

Hấn gọi lên tươi cười "Sớm nói không phải tốt hơn sao?" .

"Em thích như vậy sao?" Hấn thờ dỗi, nhìn cô ngậm nga.

Cô gạt đầu, lý trí sớm bị tình dục bao phủ, không hề giữ lại, cùng hấn đắm chìm trong tình hải dâm mỹ.

Vui thích qua đi, Hạ Diễm ôm Lê Hương Hương bị lấy hết sức lực đi vào phòng tắm, sau một phen cọ rửa, lấy khăn tắm bao vây lấy thân thể mềm mại của cô, mới ôm nàng ở trên giường nghỉ ngơi.

Lê Hương Hương mệt không mở ra được hai mắt, thẳng đến nằm ở trên giường, mới mở một đôi mắt tiếp*.

(*mắt; mí mắt dài)

"Em..." Cô mở miệng, nhưng đầu óc trống rỗng, nghĩ không ra một câu chữ.

"Hử? Muốn nói cái gì?" Hấn phát sợi tóc làm loạn ở bên tai cô.

"Anh... em..." Tay nhỏ bé của cô nắm lấy bàn tay to của hấn "Đỉnh hôn..."

"Em đều bị anh ăn, còn không muốn đỉnh hôn? Là em đối với anh không hài lòng? Không quan hệ, anh có thể cho em thử dùng đến vừa lòng mới thôi." (Ôi, anh được lợi quá rồi còn gì)

Hấn làm bộ muốn làm thêm một lần, hai tay lại để ở trước ngực cô.

"Không cần" Cô lắc đầu, trong mắt có lo lắng "Anh thật sự... Muốn cùng em đỉnh hôn sao?"

"Nếu như em lo lắng là anh có thích em hay không, anh có thể thành thật nói cho em, em là người phụ nữ anh cảm thấy ngọt ngào nhất, cho nên...Em không cần lo lắng em không yêu anh, tình cảm là có thể bồi dưỡng."

Giống cô đơn thuần như vậy vừa đáng yêu, muốn hấn tới chỗ nào tìm?

"Anh thực bá đạo, cũng không hỏi trong lòng người ta có người khác hay không..." Cô cong cái miệng nhỏ nhắn, cảm thấy có một loại tư vị ngọt ngào, so với ăn chocolate còn ngọt hơn.

"Gặp gỡ anh, em đời này mơ tưởng có người đàn ông thứ hai." Hấn khề hôn cái trán của cô "Ngoan, trước ngủ một lúc, khi ăn bữa tối anh sẽ đánh thức em."

"Nhưng là..."

"Nhắm mắt lại, bằng không chúng ta lại làm một lần." Hắn đe dọa cô.

Cô sợ tới mức nhanh chóng nhắm hai mắt lại, rất nhanh liền chìm vào mộng đẹp.

Hạ Diễm nhìn Lê Hương Hương ngủ sâu, mới rời phòng nghỉ, trở lại văn phòng tiếp tục vùi đầu vào công việc.

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tôi Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Lê Hương Hương hoàn toàn không nghĩ tới chính mình sẽ cùng Hạ Diễm duy trì mối quan hệ ái muội như vậy, hôm nay là ngày bọn họ đính hôn, nhưng cô căn bản không nghĩ tới hai người sẽ tiến triển nhanh như vậy, lập tức liền được nâng cấp lên chức vị hôn thê của hắn.

Tuy rằng cô không nghĩ cùng hắn đính hôn, nhưng là lão ba lại đe dọa cô nếu không lấy chồng, sẽ phải kế thừa công ty của ông.

Cô mới không cần đâu! Lê Hương Hương phồng môi, nghiêm trọng kháng nghị.

Đêm nay tiệc rượu tổ chức ở Hạ gia, các nhân vật nổi tiếng đều quy tụ về đây, Lê Hương Hương cũng trở thành tiêu điểm của sự chú ý.

Cô đem tóc dài buộc lên, mặc bộ váy màu xanh lam, gáy trắng nõn cùng vành tai phấn nộn tương xứng với kim cương, khiến cô trở nên thanh lịch mà xinh đẹp.

Khi cô đi tới trước mặt Hạ Diễm, hắn cơ hồ muốn ôm cô vào trong lòng, đêm nay cô xinh đẹp làm hắn muốn một ngụm nuốt cô vào bụng.

Lê Hương Hương nâng mâu, đồng dạng hình ảnh của Hạ Diễm ập vào đôi ngươi cô "A..." Tây trang thẳng hắn, một đầu tóc đen tự nhiên, lộ ra cái trán vừa phải.

"Nhìn anh đến kinh ngạc như vậy sao?" Hắn tiến lên vòng tay qua thắt lưng cô, thực tế là biểu thị công khai cô là người phụ nữ của hắn, chạm vào coi như tới đường cùng.

"Em chán ghét anh, chán ghét lão ba, chán ghét tất cả." Lê Hương Hương làm nháo, cái miệng bất mãn hé ra "Các ngươi đều chỉ biết uy hiếp em."

"Vì sao chán ghét lão ba của mình?" Hắn đem cô đưa đến bàn ăn, vì cô lấy rượu đỏ và thịt bò.

"Ông ấy uy hiếp em, nếu như không gả cho anh, ba bắt em phải kế thừa công ty của ông!" Lê Hương Hương khế cắn cánh môi "Em mới không cần kế thừa công ty ba, đều tại vì công ty ba, từ nhỏ em đều bị người ta giễu cợt."

"Lê Lão ba là xí nghiệp gia kiệt xuất." Khó có khi được hắn canh giữ ở bên một người phụ nữ, khiến cho người trong bữa tiệc đều nhìn đến cô.

"Em cũng biết lão ba rất lợi hại, nhưng là... Nhưng là ông ấy như thế nào có thể muốn em kế thừa công ty bao cao su của ông?" Lê Hương Hương hai tay ôm mặt, mắc cổ đến giống như trái cà chua chín.

Thì ra công ty Lê Lão ba chẳng những chế tạo "Bao cao su", còn là một thương nghiệp chế tạo lớn nhất trong quốc nội, còn đọc lướt qua rất nhiều thương phẩm tình thú.

"Cho nên, em cảm thấy gả cho anh thực ỳu khuất?" Hắn bỗng nhiên cảm thấy chính mình không còn đủ giá trị, làm cho cô gái này khinh thường, ỳu khuất gả cho hắn?

Không biết có bao nhiêu người phụ nữ muốn lên giường với hắn, thế nhưng cô lại ghét bỏ hắn?

"Ủy khuất... Là không có rồi! Chính là, đối với anh không công bằng đi?" Lê Hương Hương thực thành thật trả lời.

Này đáp án coi như đạt tiêu chuẩn, không làm cho hắn động thủ bóp chết cô.

"Nếu như em không nghĩ kế thừa công ty, vậy thì ngoan ngoãn nghe theo sự an bài của lão ba em đi." Hắn đưa tay giao đĩa thức ăn trên tay cho cô "Trước ăn một chút đi, anh cùng những người khác nói một chút chuyện."

Cô thuận theo gật gật đầu, làm cho hắn nhìn không được, đặt lên trán cô một nụ hôn, sau đó một người đang đứng ở bàn Âu thực hai mắt nhìn không được tìm kiếm thân ảnh hắn.

Nói thật, hẳn quả thật là mỹ nam tử khó gặp, có được bề ngoài xuất chúng cùng với gia thế hiển hách. Giống như vậy nam nhân nhiều vàng, là hàng hóa phải tranh thủ đạt được.

Trái lại cô, nếu như không có tập đoàn "Lê thị", căn bản cô chính là một cái tiểu dân chúng, như thế nào mới có thể cùng hắn phát triển quan hệ?

Lão ba nói hẳn là nam nhân tốt, muốn cô nắm phải chắc...

Cô cúi đầu, nghĩ đến chuyện ngày hôm đó hai người phát sinh quan hệ thân mật, cô đều bị hắn ăn sạch sẽ, như vậy tính nắm chắc được hắn sao?

Khi cả đầu Lê Hương Hương miễn man suy nghĩ, một người phụ nữ cao gầy nóng bỏng đi tới trước mặt cô.

"Nghe nói cô là vị hôn thê của Hạ Diễm?" Cô nàng có những lọn tóc xoăn quăn rũ, trên mặt trang điểm cô ta trang điểm càng tôn lên vẻ quăn rũ, âu phục màu tím bó sát người, dưới lộ ra một đôi chân dài thẳng tắp.

Lê Hương Hương ngẩng đầu, nhìn cô nàng trước mắt đang cầm ly rượu, ánh mắt lợi hại nhìn cô.

"Ách..." Lê Hương Hương sững sốt, chỉ biết gật đầu "Xin hỏi... Cô là?"

"Tôi?" Cô nàng trào phúng cười "Tôi nói tôi là bạn gái anh ta, cô tin hay không?"

"Bạn gái?" Lê Hương Hương khẽ cắn cánh môi, nghĩ "Bạn gái" ý tứ của hai chữ này.... "Chính là hồ ly tinh bởi Hạ Diễm ở trên giường sao?" Ở tivi đều là diễn như vậy!

Người phụ nữ mặt biến đổi, mắt hạnh trừng Lê Hương Hương "Hồ ly tinh là mới là cô? Nếu như cô không có xuất hiện, rất có thể tôi đã là vị hôn thê của anh ấy, chẳng lẽ cô không biết chúng tôi từng qua lại sao?"

"Anh ấy chưa nói, tôi đương nhiên không biết." Lê Hương Hương nhấn mi nhìn cô ta "Thế nào, vì sao anh ấy không cùng cô đính hôn?"

Người phụ nữ nghĩ Lê Hương Hương là có ý muốn cười cô ta, trên mặt tức giận đến đỏ lên, rồi lại trắng bệch "Cô là khờ thật hay là giả ngu? Chẳng lẽ cô bình thường không xem báo sao?"

Lê Hương Hương lắc đầu.

"Tôi là thiên kim của xí nghiệp Viễn Dương — Trầm Tâm Viện!" Người phụ nữ oán hận nói: "Mỗi người đều biết rằng anh ta cùng tôi có quan hệ!"

"Nhưng là tôi không biết." Lê Hương Hương nháy mắt mấy cái, một bộ dáng thiên chân vô tà "Hon nữa, Hạ Diễm nói anh ấy thích tôi." (Tỷ thật tuyệt ==))

Trầm Tâm Viện nghĩ đến Lê Hương Hương là có ý khoe ra, tức giận đến ngũ quan trên khuôn mặt mỹ lệ đều vận vẹo.

"Cô cũng chẳng qua là con gái của người sản xuất bao cao su, có cái gì đáng kính nha?" Trầm Tâm Viện nhin không được, lấy tay đẩy bả vai của Lê Hương Hương.

Lê Hương Hương mắt hứng cong lên cái miệng nhỏ nhắn, từ nhỏ đến lớn, cô không thích nhất chính là người khác kêu cô "Con gái của người sản xuất bao cao su" cho nên cô mới thà rằng tự lập tự cường, cũng không muốn kế thừa công ty của ba mình.

"Không cho phép cô nói tôi như vậy." Lê Hương Hương tức giận trừng Trầm Tâm Viện "Cho dù lão ba tôi là làm bao cao su, ông ấy cũng là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, mới có thể có được địa vị như vậy!"

Trầm Tâm Viện không cam lòng muốn tiến lên cùng Lê Hương Hương lý luận, một gã người đàn ông cao lớn vừa vịn đi tới trước mặt Lê Hương Hương, chặn cuộc đầu khẩu của hai người.

"Hắc, hai vị tiểu thư, cần tôi phục vụ các người chứ?" Người đàn ông mặc tây xanh màu xanh đậm, để tóc húi cua, lộ ra hai chiếc răng khểnh, bộ dáng giống như ánh mặt trời.

Trầm Tâm Viện vừa thấy có người nhúng tay vào, vì bảo trì hình tượng chính mình, chỉ biết sờ sờ cái mũi, hừ nhẹ một tiếng xoay người rời đi.

Lê Hương Hương bắt mắt ở sau lưng Trầm Tâm Viện bày ra một cái mặt quỷ.

"Để tôi đoán đoán xem, nếu tôi đoán không sai, các cô hẳn là vì Hạ Diễm cãi nhau?" Người đàn ông lấy ngón tay cọ xát cằm.

"Mới không phải." Cô nhấn mi trả lời.

Người đàn ông sững sốt, không nghĩ tới vị hôn thê của Hạ Diễm lại nói trực tiếp như vậy "A, cô thật đáng yêu. Khó trách Hạ Diễm đã nhanh như vậy quyết tâm đính hôn."

"Anh... Là ai?"

"Ha ha, cô thật thú vị." Người đàn ông cười to, một nhân viên phục vụ vừa mang rượu đi qua, hắn thay cô lấy một ly "Chúng ta vừa uống vừa tán gẫu, như thế nào?"

Lê Hương Hương tiếp nhận ly cocktail trong tay hắn, nhẹ nhàng uống một ngụm, ngọt ngào, uống ngon lắm.

Cứ như vậy, cô cùng người đàn ông không biết tên ở trong bữa tiệc tán gẫu.

Thì ra người này chính là Nguyên gia đại thiếu gia — Nguyên Sách Hạo, hắn cùng với Hạ Diễm là bạn bè từ mấy năm nay, hai người tình cảm như anh em.

Cũng khó trách hắn sẽ đối xử với Lê Hương Hương tốt như vậy, Hạ Diễm vốn đối nữ nhân liền không có hứng thú gì cả, trừ bỏ khi cần đến nhu cầu sinh lý, phụ nữ bên người hắn cơ hồ như quần áo, căn bản không có người phụ nữ nào có thể tiến vào trong lòng hắn.

Chưa đến một tháng, chợt nghe tin tức Hạ Diễm muốn đính hôn, làm cho Nguyên Sách Hạo cảm thấy kinh ngạc không thôi.

"Này..." Sau khi Lê Hương Hương uống xong một ly cocktail, hai gò má có chút ửng đỏ, cô tựa hồ như uống đến nghiện, sau khi uống ly thứ hai, cô giống cái đứa nhỏ liền cười khanh khách "Thì ra Hạ Diễm nhiều phụ nữ như vậy..."

"Bất quá cũng chỉ có cô mới nắm được tim hắn." Nguyên Sách Hạo nheo mắt nhìn cô, phát hiện cô thực ngây thơ.

"VẬY anh ta thật đáng giận..." Cô cong cái miệng nhỏ nhắn "Bên người anh ta nhiều phụ nữ như vậy, kia..."

"Hắn sẽ vì cô hồi tâm" Hắn đánh gãy sự nghi ngờ của cô.

Cô nâng mắt, ai oán nhìn Nguyên Sách Hạo. "Tôi cùng anh ta ân ái, anh ta đều không có dùng bao cao su... Kia, vậy... tôi có thể hay không nhiễm bệnh nha?" (=))

Nguyên Sách Hạo vừa nghe, thiếu chút nữa phun hết rượu trong miệng ra. Lúc này hắn không thể không thừa nhận, cô gái này đã say!

Má cô hồng như quả táo "Tôi, tôi nhất định phải đi tìm anh ta để hỏi rõ ràng!" Cô cong cái miệng nhỏ nhắn, thân thể có chút lắc đảo lắc lư.

Cô đi chưa được vài bước, cước bộ liền lắc đảo, cả thân ảnh đều muốn đổ nhào xuống, rất may Nguyên Sách Hạo tay dài chân dài, một bước liền tiếp được thân ảnh cô, làm cho mặt cô cùng hắn kề cận tiếp xúc thân mật.

Này một màn, đều thu vào trong mắt Hạ Diễm.

Hắn lập tức tiến lên đoạt lấy thiên hạ trong lòng Nguyên Sách Hạo "Các người đang làm cái gì?" Theo như ban nãy, chỉ thấy đến người phụ nữ của hắn cùng huynh đệ hắn nói chuyện thật sự hòa hợp, hoàn toàn đã quên mất sự tồn tại của hắn.

Nguyên Sách Hạo hai tay lập tức quờ quơ "Hắc, không phải đối với cô ấy ra tay. Anh bạn cậu xem bộ dáng cô ấy, đã uống say."

Hạ Diễm cúi đầu nhìn cô gái trong lòng, phát hiện cô ngáp một cái đầy hơi rượu, thân mình xụi lơ như bùn "Đáng chết, cậu cho cô ấy uống rượu? Cậu cho cô ấy uống bao nhiêu rượu rồi?"

"Hai ly mà thôi." Nguyên Sách Hạo lui ra phía sau vài bước, phát hiện vòng Bạo Phong* dần dần được hình thành "Hắc, tôi vừa mới là thấy tình phụ cậu đang khi dễ cô ấy, mới tiến lên giúp cô ấy giải vây."

(*Gió lớn)

Hạ Diễm trừng mắt nhìn Nguyên Sách Hạo liếc mắt một cái "Nếu cậu còn dám chạm vào cô ấy, tôi sẽ bẻ hai tay của cậu." Lúc này, tình nghĩa huynh đệ tất cả đều biến mất.

Trọng sắc khinh bạn! Nguyên Sách Hạo ở trong lòng mắng, nhưng hắn không sao cả, nhún nhún vai. Dù sao, huynh đệ hắn đã yêu đến thần kinh thác loạn, hi vọng về sau hắn sẽ không bước trên con đường như Hạ Diễm.

Hạ Diễm ôm Lê Hương Hương, mặc kệ bữa tiệc còn đang tiếp tục tiến hành, cũng không quản cái nghi thức trao đổi nhẫn, cùng quản gia nói xong, liền ôm lấy Lê Hương Hương chưa tỉnh rượu lại còn ni non ra đi.

"Hạ Diễm, anh ta nói..." Cô hai tay ôm gáy của hắn "Anh rút cuộc cùng bao nhiêu người lên giường?"

Hạ Diễm ôm cô hướng phòng trên lầu mà đi, một bên trả lời cô: "Chỉ một mình em."

"Mới là lạ! Mới vừa có một cô nàng nói là bạn gái anh, nếu như không em xuất hiện, cô ta sẽ trở thành vị hôn thê của anh..." Lê Hương Hương mất hứng nói: "Còn có a, a Hạo nói... Tốc độ anh đổi bạn gái tựa như thay quần áo giống nhau, tiếp theo một giây sau anh có khả năng lại đổi một nữ nhân khác..."

Hắn bước vào phòng ngủ, đem cửa khóa chặt, cuối cùng ôm nữ nhân trong lòng tới đến chiếc giường mềm mại, làm cho cô thoải mái mà nằm lên.

"Hắn nói bậy." Hạ Diễm ngồi ở bên giường, vẻ mặt oán giận nhìn Lê Hương Hương, đánh gãy lời của cô.

"Em mới mặc kệ anh có bao nhiêu người phụ nữ!" Lê Hương Hương hai tay nện tuấn nhan Hạ Diễm. "Em chỉ là sợ anh nhiễm bệnh, lây bệnh cho em!" (=)))

Hắn vừa nghe xong lời của cô, tuấn nhan lập tức trầm xuống, áp lên thân thể của cô, đem cô gục ở trên giường.

"Em đem anh trở thành dạng nam nhân nào?" Hắn không vui gầm nhẹ, cho dù hắn đối qua không ít bạn gái, hắn ít nhất làm tốt mọi phòng bị an toàn.

Chỉ có cùng cô, hắn mới không có mang bao cao su, thậm chí làm cho cô cảm thụ toàn bộ của chính mình, mà nữ nhân này, lại hoài nghi hắn có hay không bị nhiễm bệnh?!

"Em..." Gặp Hạ Diễm bộ dáng hung tợn, hốc mắt Lê Hương Hương lại đỏ lên "Anh làm sao dữ như vậy?"

"Ai bảo em nói ra lời nói trắng trợn như vậy!" Hạ Diễm tức giận trút bỏ quần áo trên người cô "Anh thừa nhận sinh hoạt cá nhân của mình không thể nào kiểm soát, nhưng là anh đều có phòng bị!"

"Nhưng là anh cùng em..., anh lại không có mang..." Lê Hương Hương ủy khuất nói ra sự thật "Hơn nữa, ở trong bữa tiệc, có một cô gái chạy tới nói với em, cô ta là bạn gái anh."

"Cái này, anh thừa nhận." Hắn mặc kệ nàng phản kháng, dám đem nàng thoát sạch trơn. "Nhưng tất cả đều đã qua, hiện tại người phụ nữ của anh chỉ có một mình em, có nghe thấy không?"

"Anh thật hung dữ ư!" Lê Hương Hương cong cái miệng nhỏ nhắn, hai tay để ở trước ngực hắn.

"Anh không dữ, làm sao có thể đem lời nói của anh đi vào đầu em?" Hạ Diễm cúi đầu hôn lên cái miệng đỏ ầu nhỏ nhắn của Lê Hương Hương, lấy đầu lưỡi cạy hàm răng ra, xâm nhập đàn khẩu của cô, khiêu khích trong miệng cô.

"Ừ..." Cô còn muốn mở miệng, lại bị đầu lưỡi hắn chế trụ, không có biện pháp nói thêm câu nào nữa.

Mà tay hắn cũng không rảnh, lập tức liền đi đến đùi cô.

Thân thể cô khẽ run lên, muốn khép lại hai chân, ngăn cản hắn tiến công, nhưng lại bị hai tay hắn mở toang ra.

"Anh hôm nay không thể không cho em cầu xin tha thứ!" Tức chết hắn, cô gái này này không có thần kinh cùn phải mức độ thôi chứ, hắn quyết định dùng thân thể đến giáo huấn cô.

"Nhưng, nhưng là... Đính hôn..." Cô muốn kháng nghị, nhắc nhở hắn hôm nay là ngày đính hôn của hai người.

"Anh đều đã sắp xếp, em chỉ cần chuyên tâm cảm thụ sự tồn tại của anh, hiểu được, anh chỉ có đối với em là độc nhất độc nhị thôi!"

Khi thân mình cường tráng của hắn dán lên da thịt tuyết trắng của cô, muốn trình diễn vô hạn cảnh sắc.

"Anh vì sao lại đem quần áo em cởi sạch sẽ nha?" Lê Hương Hương mắt húng nhếch lên, hé ra cái miệng phấn nộn nhỏ nhắn.

"Bởi vì anh rất muốn trừng phạt em." Hạ Diễm mặc kệ cảm nhận của cô.

Hắn mặc kệ, thậm chí hảo hảo tra tấn cô gái nhỏ không để hắn vào mắt.

"Anh có thể thành thật nói cho em biết, trước kia anh cùng người phụ nữ khác làm tình đều có mang bao cao su!" Hắn cúi đầu khẽ cắn nụ hồng của cô.

Cô hắn là muốn chống lại động tác của hắn, nhưng là khi đầu lưỡi hắn cường ngạnh hôn lên nhũ tiem cô, mặc kệ thân thể cô vận vẹo như thế nào, hắn vẫn là không có thả chậm ngón tay đang ở trong cơ thể cô.

"Anh, thật chán ghét... Không cần đối với em như vậy..." Cô thở phì phò, ngón tay hắn luôn ở bên trong hoa kính cô càn quấy, u huyết vì thế mà bắt đầu thẩm xuất ra thủy nhuận tình dục.

Thân thể của cô dần dần dấy lên lửa khói mùi tình dục, da thịt uất nóng trong ngực hắn.

Ngón tay tà tứ gia tốc lướt động, trước sau, trái phải, rất nhanh, u huyết liền ướt át lên một mảnh.

Cô không thể không thừa nhận, đầu ngón tay hắn mang đến vui thích đến nỗi tung.

"Anh nói rồi, hôm nay không thể không trừng phạt em!"

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tôi Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Hạ Diễm đem Lê Hương Hương từ giường kéo lên, căn bản không cho cô có thời gian thờ đốc.

Hắn kéo tay nhỏ bé của cô, đặt ở trên mặt quần lót chính mình "Anh hôm nay nhất định phải cho em hiểu được, chỉ có em mới có thể làm cho anh điên cuồng như thế!"

Sợi tóc loạn phủ lên hai má, trên trán xuất hiện mồ hôi, liền đồ cài trên tóc cũng không cánh mà bay.

"Em... Em..." Thanh âm cô có chút kiều my, vừa trải qua cao trào, má hồng đỏ bừng, giống quả táo hồng đáng yêu.

"Cởi ra!" Hắn dùng khẩu khí mệnh lệnh nói, khiến cá tính mềm mại của Lê Hương Hương không thể không chiều theo lời nói của hắn mà làm.

Cởi bỏ thắt lưng hắn, bàn tay nhỏ bé của cô không biết phải làm gì kế tiếp, cuối cùng sợ hãi đặt ở trên quần hắn.

"Đem khóa kéo xuống..." Hắn thấp giọng nói, một bên rút đi tây trang trên người cùng áo somi.

Cô nghe lời của hắn đem khóa kéo xuống, mu bàn tay dôi xuống, thẳng đến đáy, mới thấy một bộ vị nhô lên.

Hắn nhẹ mắt, thấy cô đem khóa kéo — kéo xuống,

Mặt cô hồng nhìn bộ vị nhô ra kia, nhẫn xấu hổ, kéo quần hắn xuống

"Cảm thấy như thế nào?" Hắn nửa quỳ ở trên giường, nhìn bộ dáng cô cúi đầu, bộ vị trọng điểm vừa vịn ở trước mặt nàng "Có nghĩ là nhìn nó không?"

Cô khẽ cắn cánh môi, căn bản không biết nên trả lời như thế nào, nhưng tầm mắt lại nhìn không được tò mò hướng tới.

"Dùng tay em cảm thụ nó." Hắn nhìn bộ dáng đáng yêu của cô, lại hạ mệnh lệnh.

Tay nhỏ bé nhẹ nhàng đặt lên, cảm giác thật ấm áp

"Cảm giác như thế nào?" Thanh âm hắn hơi hơi khàn khàn, vì người cô đụng vào mà cảm thấy hưng phấn không thôi.

"Thật lớn... Lại cứng nữa." Cô thành thật trả lời.

"Hôn nó." Hắn nhủ mày, khẩu khí không thể cự tuyệt "Bằng không...Một lát ta sẽ tra tấn em!"

Nghe được lời đe dọa, cô chỉ cách lớp vải, lấy môi khẽ hôn.

Tuy rằng là cách lớp quần bó sát người, nhưng là nóng thiết lại thô lại lớn, môi cô theo hình dạng kia mà nhẹ nhàng hôn vào.

Tuy rằng động tác cô ngây ngô, nhưng đủ khiến hắn dục hỏa đốt người.

Cô gái nhỏ này... Hắn thở hộc vì kinh ngạc, không nghĩ tới cô lại đùa bốn thân thể hắn...

"Anh càng ngày càng yêu sự thành thật của em."

Hắn bắt đầu từng đợt công kích.

"Diễm..."

"Diễm..." Cô ngồi chồm hổm ở trên giường, khát vọng hắn tiếp tục an ủi.

"Nói em muốn anh."

"Em muốn anh..." Cô chủ động đưa lên trước, đặt lên gáy hắn.

Hắn hôm nay quyết tâm tra tấn cô gái nhỏ này.

"Không..." Cô gần như không mở được miệng cầu xin tha thứ, chỉ có thể nhìn hắn nắm đầu gối lên.

"Diễm..." Thân thể cô suy yếu không chịu nổi, hắn liên tiếp ba đợt công kích, làm cho cô cơ hồ không thể chống đỡ được.

Sau khi hoan ái chấm dứt, Lê Hương Hương cơ hồ giống người gỗ, nằm ở trên giường không nhúc nhích.

Hạ Diễm nhìn cô cuộn mình vào trong ngực hắn, phát hiện cô đáng yêu làm hắn nhin không được khẽ hôn môi cô.

"Ừ..." tứ chi Lê Hương Hương căn bản không có biện pháp nhúc nhích, chỉ có thể miễn cưỡng mở hai mắt "Không... Em... rất khát..."

Hắn xuống giường đổ một ly nước sôi, lại lần nữa bò lại trên giường.

"Không đứng lên, anh giúp em uống." Hắn uống một ngụm nước, phủ lên môi cô, đem nước sôi trong miệng đưa vào miệng cô.

Dòng nước ngọt ngào nhập vào trong miệng cô, cô tham lam uống, cho đến nước trong miệng hắn bị cô uống hết, cô còn chưa đủ thỏa mãn, lấy đầu lưỡi hấp thụ chất lỏng trong miệng hắn.

"Hắc... ." Hắn rời đi môi cô "Em ở câu dẫn anh sao?"

"Người ta muốn uống nước..." Cô nhếch cái miệng nhỏ nhắn, hai mắt lưng tròng đắm lệ nhìn hắn.

"Vậy thì trước đáp ứng anh, về sau trừ bỏ anh ra, không cho phép người đàn ông nào chạm vào em, nghe rõ chưa?" Hắn bắt đầu mở miệng "Hơn nữa cách xa Nguyễn Sách Hạo một chút..."

"Em..." Lê Hương Hương nhắm mi, cảm giác sau khi say biến mất, cô căn bản đã quên Nguyễn Sách Hạo là ai.

"Còn do dự?"

"Được thôi! Em đáp ứng anh!" Hắn tốt xấu, cũng chỉ sẽ khi dễ cô!

Thấy cô nhận lời, hắn rốt cục lại giúp cô uống mấy ngụm nước, thẳng đến nước sôi trong ly cạn, hắn mới lại thưởng thức hai má hồng nhuận của cô.

"Em thật đáng yêu." Hắn đùa bỡn sợi tóc cô "Nếu không phải em một muốn chết, anh hận hiện tại không thể lại một lần ăn em..."

Lê Hương Hương chu miệng lên, nghiêm trọng kháng nghị "Không được... Xương cốt em đều muốn tan rã, hơn nữa... Người ta mệt mỏi quá nha!"

Cánh môi hắn gọi lên tươi cười, đem cô ôm vào trong lòng "Lần sau lại phóng điện lưng tung, cẩn thận anh cho em hai ngày không xuống giường được. Cho nên, hôm nay trước hết buông tha cho em, mau ngủ đi!"

Cô cảm giác nhiệt độ cơ thể của hắn vây quanh cô, sau khi đánh một cái gáp, mí mắt tự nhiên cúp xuống, rất nhanh, liền ngủ say ở bên trong khủy tay hắn.

Đêm nay, là lần đầu tiên Hạ Diễm gắt gao đem phụ nữ ôm vào trong ngực, hơn nữa còn ôm nhau mà ngủ cho đến bình minh...

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Ngày hôm sau, Lê Hương Hương vừa mở mắt ra, phát hiện cảnh vật chung quanh thật xa lạ.

Thất lưng cô đau quá, thật mỏi nhừ nha! Cô cố gắng khởi động thân thể, phát hiện bản thân mình ở trong một căn phòng to được thiết kế theo kiểu Châu Âu.

Hồi tưởng tình huống tối hôm qua, phút chốc, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ lên, xấu hổ đến cơ hồ muốn chui vào bên trong một cái động.

Trải qua một đêm, trong phòng còn lưu lại hương vị vui sướng của tối hôm qua, chăn mềm hỗn độn, cùng với chính mình trống trơn, cô hiểu được hôm qua lại cùng Hạ Diễm phát sinh quan hệ thân mật, mà hắn... thật đáng giận khi không có mang dụng cụ phòng bị.

Nàng cắn chặt cái miệng nhỏ nhắn, muốn xuống giường, nhưng hai chân mềm nhũn, ngã lên tấm thảm lông mềm mại.

"A..." Cô khẽ kêu một tiếng, phát hiện môi nhừ căn bản không có biện pháp đứng lên.

Đều là Hạ Diễm, hại cô không còn khí lực đứng lên. Cô một bên mắng, một bên ừ ừ ở bên thảm.

"Anh nghe được có người đang mắng mình." Thân ảnh Hạ Diễm xuất hiện ở trước mặt Lê Hương Hương, tay đưa khay đựng thức phẩm đặt một bên, bàn tay to đi tới thân mình mềm liệt.

“A...” Lê Hương Hương muốn che lấp thân thể trống trơn chính mình, hai tay che chắn ở trước ngực.

Nhưng bàn tay to của hắn sớm xuyên qua nách cô, tay còn cố ý bắt bộ ngực cô một chút.

“Anh...” Thật sự là một cái đại sắc lang!

Hắn thấp giọng nở nụ cười, đem cô ôm ngồi trên giường “Ngủ lâu như vậy, em đói không?” Hắn đem khay đặt ở đùi trống trơn của cô, chính là cố ý không cho cô mặc quần áo.

“Em muốn mặc quần áo!” Cô không dám động, sợ khay trên người rơi xuống mặt đất, làm dơ hết thức ăn “Anh vì sao không cho em mặc quần áo?”

“Bởi vì anh thích nhìn em như vậy.” Hắn cầm lấy sandwich trên khay, đặt ở bên môi cô “Nghe lời. Miệng chỉ dùng để ăn, mà không phải dùng để nói chuyện.”

Cô nhếch cái miệng nhỏ nhắn, cắn một ngụm sandwich, hắn không chê phiền toái một miếng lại một miếng đút cho cô, cho đến sandwich trong tay hắn bị cô ăn sạch toàn bộ, còn lại ly sữa.

“Uống hết.” Cô thuận theo đem sữa uống sạch, rất nhanh ‘ọt’ lên một cái.

“Như vậy liền no rồi?” Hắn nhún mày, không nghĩ tới sức ăn của cô nhỏ như vậy “Còn có trứng ốp lếp cùng chân giò hun khói.”

“Em ăn no rồi!” Đôi mắt cô chớp chớp vô tội, bữa ăn chính bình thường của cô thường thì cô ăn rất ít, gần như đều bị đồ ăn vặt thay thế.

Hắn ngưng mắt nhìn cô một cái, đem khay đặt sang một bên, ngón tay chế trụ cằm dưới của cô “Anh rất cục đã hiểu vì sao em ăn ít như vậy, em bình thường đều ăn những thức ăn vặt, nên dinh dưỡng của e sẽ không cân đối.”

“Nào có?” Thừa dịp hắn đem khay trên đùi cô lấy đi, cô tùy tiện tóm lấy cái chăn che đậy đi thân thể trần truồng của chính mình “Em muốn đi tắm!”

Hắn áp chế không vui, quyết định nghĩ ra cái biện pháp đem thói quen của cô xóa sạch.

“Đến.” Hắn kéo chăn trên người cô ra, đem cô ôm hướng đến phòng tắm.

“Em sẽ tự đi...” Cô kháng nghị nói: “Em cũng không phải đứa trẻ.”

“Ồ trong mắt anh, em tựa như cái tiểu quỷ không bao giờ lớn!” Hắn đùa cợt cô “Xem em này, thân hình nhỏ nhắn, bữa chính lại không ăn, chỉ ăn đồ ăn vặt, khó trách bộ ngực em không lớn.”

“Anh...” Hai má cô phồng lên, tức giận đến dùng tay đánh vào ngực hắn, bất mãn với việc hắn nói bộ ngực cô ‘nhỏ’.

“Bất quá, một tay nắm giữ cảm giác cũng không tệ.” Hắn ác liệt chộp lấy nhũ tiêu, bàn tay tùy ý vuốt ve.

Cô rời đi cái ôm ấm áp của hắn, muốn tránh đi hành động xấu xa của hắn “Không cần động tay động chân...”

Chính là tất cả kháng nghị của cô đều không có hiệu quả, bàn tay to của hắn vẫn chụp tới, vẫn đem cô kéo về, giữ chặt cô bên trong cánh tay của mình,

“Em cho là em có thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của anh?” Hắn cúi đầu hôn môi cô, hung hăng đem cô hôn một lần.

Cô khẽ thờ hồn hèn đẩy hắn ra “Chúng ta... Như vậy là không đúng, hơn nữa ngày hôm qua em không về nhà, lão ba bọn họ...”

“Em đã là vị hôn thê của anh, có trở về nhà hay không quan trọng như vậy sao?” Hắn đã tính muốn cùng cô kết hôn, cô còn vô cớ buồn lo là sao?

“Rất quan trọng!” Cô dậm chân “Hôm nay em vốn dĩ tính đi phỏng vấn, anh xem, gần sắp trưa rồi, anh lại hại em mất công việc nữa!”

Hắn nheo lại mắt nhìn cô “Gả cho anh, em không cần làm việc, chỉ cần chuyên tâm làm bà xã của anh là được rồi.”

“Còn lâu mới gả cho anh” cô đẩy hắn ra khỏi phòng tắm “Đi ra ngoài, em muốn tắm rửa.”

Hắn bị đuổi ra phòng tắm, thấy cô đem cửa khóa trái, hắn hai tay khoanh trước ngực dựa ở bên tường.

“Đừng đi tìm việc.” Hắn nhìn cửa phòng tắm nói: “Đến công ty anh mà làm, anh cho em tiền lương.”

“Không cần.” Ở bên người hắn, cô khẳng định mỗi ngày đều bị hắn khi dễ!

“Đừng quên, anh là tổng tài tập đoàn thực phẩm, anh có thể cung cấp cho em vô hạn lượng –bánh ngọt, cùng món điểm tâm ngọt.” Hắn rất xấu, lại dùng đồ ăn câu dẫn cô.

“Thật vậy chăng?” Cô mở cửa ra, lộ ra đầu nhỏ “Ăn không xong cũng có thể mang về nhà sao?”

Vừa nghe đến hân muốn cung cấp món bánh ngọt cao cấp, cô lại quên đi bản tính ác ma của hân.

“Đương nhiên.” Hân xấu xa đối với cô nở nụ cười “Tiểu thư nguyện ý cân nhắc sao?”

“Tôi nguyện ý.” Cô nở nụ cười tươi, dùng sức gật gật đầu.

Hạ Diễm nhìn đến bộ dáng đơn thuần của Lê Hương Hương, xem ra cô đối với sự dụ dỗ của hân lại cần câu.

Ha ha, cuộc sống sau này có thể ‘khi dễ’ cô một cách dễ dàng...

Gạt người, gạt người! Hạ Diễm là trướng thổi gạt người!

Sau Lê Hương Hương đi vào văn phòng Hạ Diễm, hân đã cử người chuyển tới một bộ thiết bị văn phòng, để cho chỗ ngồi của cô cùng hân càng gần nhau.

Quan hệ của Lê Hương Hương cùng Hạ Diễm sớm được đưa ra ánh sáng, hơn nữa Lê Hương Hương là chủ quản tầng trệt cao cấp, đi làm công lĩnh tiền lương, cơ hồ không ai đưa ra ý kiến phản đối.

Nhưng là, cô cũng rất có ý kiến!

“Hạ Diễm là trướng thổi gạt người!” Lê Hương Hương ngồi ở phòng tổng tài, mặt ai oán nằm bẹp trên mặt bàn.

Nói cái gì đến công ty hân làm, hân sẽ chiều đãi cô ăn một ổ bánh ngọt ngon, món điểm tâm ngọt. Kết quả chính là trừ bỏ thời gian điểm tâm, thời gian còn lại, căn bản hân chính là giám thị không cho cô ăn đồ ăn vặt.

Chỉ cần cô ăn một chút đồ ăn vặt, hân lập tức đem đồ ăn vặt quăng vào thùng ra, uy hiếp cô dám tàng trữ đồ ăn vặt, liền đem cô tống đến phòng nghỉ, mà “Sửa chữa” một chút.

Hại cô không dám ăn vụng nữa, mỗi ngày chỉ có thể trông mong vào thời gian buổi trà chiều để ăn vặt. Ô... Sớm biết như thế sẽ không đáp ứng hân, đến công ty hân làm, thật đau khổ.

Chỉ cần giúp hân đánh chữ, sửa sang lại tư liệu, thời gian còn lại, căn bản chính là thời gian nhàn rỗi, kết quả không cần phải làm nhiều mà được ngồi chơi, mà hân lại không cho phép cô ăn đồ ăn vặt.

Đây chính là một việc rất thống khổ, Lê Hương Hương cực nhàm chán ngồi ở trên vị trí, mỗi khi Hạ Diễm cùng khách hàng đi ký hợp đồng, cô phải nhàm chán chờ đợi giờ tan tầm.

Thì ra là, Hạ Diễm không có ở đây, cô sẽ không nhớ tới hân! Lê Hương Hương nhìn ghế ngồi bình thường của Hạ Diễm, thì ra thời gian ở chung một ngày lại một ngày dần tích lũy, cô đã dần dần thói quen được hân cưng chiều.

Hân là một người đàn ông không thích vòng vo, thích chính là thích, không thích chính là không thích, cho tới bây giờ cũng chưa từng nói một câu vô nghĩa nào cả. Nhưng là đối với cô, hân lại dùng rất nhiều kiên nhẫn...

Thực ra mà nói, cô đối với Hạ Diễm cũng có một chút cảm giác... Mới suy nghĩ, Lê Hương Hương liền đỏ mặt, chỉ cần nghĩ đến Hạ Diễm, cô luôn xấu hổ đến giống như một trái cà chua.

“Trẫm tiểu thư, tôi nói rồi tổng tài không ở công ty, cô xong vào như vậy, không được hay lắm...” Đột nhiên, bên ngoài cửa truyền tới thanh âm của thư ký.

Đi? Lê Hương Hương ngửa mặt, khó hiểu nhìn ngoài cửa.

Không đến vài giây, cửa bị mở ra, kẻ vào là một người phụ nữ cao gầy, dáng người uyển chuyển nóng bỏng, mặc bộ đồ Chanel cao cấp.

“Hạ Diễm...” Trầm Tâm Viện một bước tiến vào văn phòng, không thấy được người đàn ông cô muốn gặp, ngược lại nhìn thấy vị hôn thê của Hạ Diễm “Cô?!”

Lê Hương Hương từ chỗ ngồi đứng lên, đi tới trước mặt Trầm Tâm Viện “A, tôi nhận ra cô, cô là người lần trước trong bữa tiệc... tên là...” Cô gục đầu, suy nghĩ hồi lâu, vẫn là không nhớ nổi tên của Trầm Tâm Viện.

“Trầm Tâm Viện!” Trầm Tâm Viện cắn răng nói, hất đi tay của thư ký “Buông.”

“Lê tiểu thư...” Thư ký vô tội nhìn Lê Hương Hương, muốn giúp cô một phen.

“Không sao.” Lê Hương Hương ngọt ngào cười “Chị Trầm, tôi biết cô ấy.”

“Vậy nếu cô cần gì, cứ nói tôi.” Thư ký chỉ biết lui xuống, cô phải bí mật báo cáo với lão bản mới được.

Cửa vừa đóng lại, Trầm Tâm Viện liền không khách khí đi tới trước mặt Lê Hương Hương, trực tiếp hỏi: “Cô làm sao có thể ở văn phòng Hạ Diễm?”

“Tôi ở trong này làm việc.” Lê Hương Hương thực thành thực trả lời.

“Làm việc?!” Thanh âm Trầm Tâm Viện vang xa tám mét, cô ta rất cuộc hiểu được, vì sao thời gian gần đây Hạ Diễm không tìm đến cô ta, nhất định là bị xấu nữ này kiểm chế hành trình của Hạ Diễm “Tóm lại, có phải cô sợ bộ dáng chính mình quá xấu, sợ Hạ Diễm bỏ chạy, nên mới cố ý giữ chân anh ấy?”

“A?” Lê Hương Hương không hiểu, cô thật sự rất xấu sao? Mọi người đều nói bộ dạng cô thực đáng yêu nha!

Ánh mắt Trầm Tâm Viện từ trên nhìn xuống, đánh giá Lê Hương Hương “Nhất định là cô không cho phép Hạ Diễm đi tìm tôi, đúng hay không? Cô cái gì cũng có, vì sao lại không cho Hạ Diễm tới tìm tôi?”

“Tôi không có nha!” Lê Hương Hương vô tội trả lời, căn bản nàng không rõ sinh hoạt cá nhân của Hạ Diễm, dù sao khi cùng hắn qua lại, hắn cơ hồ mỗi ngày đều ở bên cô.

“Vậy thì vì sao Hạ Diễm không tới tìm tôi?” Trầm Tâm Viện đảo khách thành chủ, truy vấn Lê Hương Hương.

Lê Hương Hương căn bản không biết phải trả lời vấn đề này như thế “Vậy... Tôi hiện tại giúp cô gọi điện thoại gọi anh ấy trở về?”

Trầm Tâm Viện nheo lại một đôi đồng tử, phát hiện não Lê Hương Hương rất đơn thuần, căn bản không ý thức được thân phận của hai người rất khác biệt.

Cô ta nghĩ, có lẽ cho dù dung phương pháp xấu xa nhất, cũng phải đem tình địch ngu ngốc này đánh lui! Dù sao cô ta cũng không chiếm được Hạ Diễm, cô ta cũng không muốn người phụ nữ khác có được hắn!

“Cô có biết mục đích hôm nay tôi tới nơi này?” Trầm Tâm Viện thu lại khí thế vừa rồi, hốc mắt đột nhiên đỏ.

Lê Hương Hương lắc đầu, cô cũng không biết.

“Tôi hôm nay tìm đến Hạ Diễm, là muốn nói cho anh ấy... Ta mang thai.” Trầm Tâm Viện cúi đầu, giả bộ khóc nức nở.

“Mang thai?!” Lê Hương Hương không thể không nghi hoặc tròn to hai tròng mắt “Cô... Cô có đứa nhỏ của Hạ Diễm?”

Trầm Tâm Viện gật đầu “Đúng vậy, cho nên hôm nay tôi đến thông báo anh ấy một tiếng, mặc dù anh ấy muốn kết hôn, tôi vẫn muốn sinh đứa nhỏ này.”

“Ách...” Lê Hương Hương gặp bộ dáng Trầm Tâm Viện hồng mắt, cảm giác... có chút đáng thương nha!

“Cho nên...” Trầm Tâm Viện vụng trộm nâng mầu, phát hiện Lê Hương Hương thật sự lấy ánh mắt đồng tình nhìn cô “Hạ Diễm muốn cùng cô kết hôn, tôi cũng không thể nói gì hơn, đứa nhỏ của ta, chính tôi sẽ nuôi nấng...”

“Không thể như vậy!” Lê Hương Hương phồng khuôn mặt nhỏ nhắn “Cô như thế nào bỏ qua cho anh ta? Ít nhất các người nên nói rõ ràng, nói rõ cho anh ta biết đây là sự việc rất nghiêm trọng!”

Cô đã sớm nói với hắn phải dùng biện pháp dự phòng sao? Hắn còn biện luận với cô chỉ có cùng với cô mới không có mang mà thôi... Hừ, gạt người! Lê Hương Hương ở trong lòng mắng Hạ Diễm

“Nếu như tôi thật sự mang thai, cô nguyện ý đem Hạ Diễm tặng cho tôi sao?” Trầm Tâm Viện che giấu mừng thầm, đáng thương hề hề hỏi.

Không muốn. Lê Hương Hương ở trong lòng rất nhanh trả lời, nhưng là nhìn đến bộ dáng Trầm Tâm Viện khóc, cô lại không thể cự tuyệt việc Trầm Tâm Viện cùng Hạ Diễm gặp mặt.

“Cô có thể chờ anh ta trở về văn phòng.” Lê Hương Hương không thể xem nhẹ sự khổ sở trong lòng, cô vừa mới thừa nhận chính mình thích Hạ Diễm, giây tiếp theo, người phụ nữ đã từng có quan hệ cùng hắn liền xuất hiện, thậm chí còn mang thai. Cô ủy khuất mím môi, quyết định trước rồi đi văn phòng Hạ Diễm. Cô không nghĩ nhìn đến hình ảnh Hạ Diễm trấn an người phụ nữ khác.

“Vậy còn cô?” Trầm Tâm Viện thái độ khác thường, hư tình giả ý hỏi.

“Tôi nghĩ đi về.” Lê Hương Hương cầm lấy ba lô, như một trận gió xoáy và rời khỏi văn phòng Hạ Diễm.

Lúc này, cô thầm nghĩ phải ăn một trận bánh ngọt, phát đi sự bất mãn trong lòng!

Trầm Tâm Viện nhìn Lê Hương Hương rời đi, trên mặt lộ ra chút tươi cười, tự tiện ngồi ở trên sofa, chờ đợi Hạ Diễm trở lại công ty.

Thế nhưng ý tưởng ngây thơ của cô ta, sắp phải trả một giá rất đắt.

Hạ Diễm vừa nhận được điện thoại của thư ký, nhanh chóng chấp dứt cuộc xã giao liền trở lại văn phòng của mình, lại phát hiện bên trong chỉ còn một mình Trầm Tâm Viện.

“Cô ở trong này làm cái gì?” Hạ Diễm trùng Trầm Tâm Viện.

Hắn kiên kị nhất là người đàn bà bên ngoài không đứng đắn tới nơi công cộng tìm hắn, dù sao bọn họ chỉ thích hợp gặp mặt ở trên giường. Chẳng qua, sau khi hắn gặp gỡ Lê Hương Hương, toàn bộ oanh oanh yến yến sớm bị hắn đuổi đi, ngay cả Trầm Tâm Viện cũng vậy, hắn cũng cùng cô ta nói rõ ràng, giải thích trắng.

Tuy rằng cô ta khóc lớn đại náo, thậm chí còn lấy cái chết đe dọa hắn, nhưng là một khi Hạ Diễm quyết tâm, căn bản không có khả năng để thỏa hiệp.

Bất quá hắn cũng không phải là người tuyệt tình tuyệt nghĩa, tuy rằng quý Trầm Tâm Viện vì cô ta là thiên kim của một xí nghiệp, thế nhưng cô ta vẫn vương phải vấn đề nghiêm trọng, là điển hình nô lệ lấy tạp đường tạp. (chuyên gia gây chuyện rắc rối)

Cô ta mắc nợ hơn ba trăm vạn, vì thế hắn rộng rãi vì cô ta bồi thường hết toàn bộ nợ nần, hi vọng từ nay về sau cùng cô ta cắt đứt quan hệ.

“Diễm, em không muốn cùng anh chia tay.” Trầm Tâm Viện khó gặp gỡ kim chủ nào hào phóng như vậy, hơn nữa lão ba cũng thực bất mãn khi cô ta cùng hắn chia tay, muốn cô ta dùng tất cả các loại phương pháp níu kéo hắn.

“Hương Hương đâu?” Hạ Diễm đi tới trước mặt Trầm Tâm Viện, bắt lấy cổ tay cô ta lớn tiếng hỏi.

“Em không biết.” Trầm Tâm Viện ngập ngừng trả lời, nhìn sắc mặt hắn trở nên hung tàn, thỉnh thoảng đánh một cái run lạnh.

“Trầm Tâm Viện, đừng cho là tôi không biết cô đang làm trò xiếc gì!” trên mặt Hạ Diễm cơ hồ đông lại một tầng băng. “Nếu cô không thành thật nói ra cô dung thủ đoạn gì ép Hương Hương đi? Đừng cho là tôi không biết cô gần đây lại mắc một khoản nợ lớn...”

“Em...” Trầm Tâm Viện không nói gì, nhìn người đàn ông lạnh lùng trước mắt “Em muốn tiếp tục trở lại bên cạnh anh cũng sai làm sao? Cho dù anh kết hôn, em không cần danh phận, hơn nữa Lê Hương Hương cũng đáp ứng rồi...”

Lê Hương Hương đáp ứng rồi?! Ngọn lửa trong lòng lui qua, khiến hắn tức giận “Cô đã bịa chuyện gì với cô ấy?”

“Em nói với cô ta mang thai con của anh!” Trầm Tâm Viện khế cắn cánh môi, một bộ đáng nhu nhược.

Hạ Diễm dùng sức đẩy Trầm Tâm Viện ra, tức giận gầm nhẹ: “Trầm Tâm Viện, đây là tột hậu thư của tôi, nếu như cô còn dám xuất hiện ở trước mặt tôi hoặc Lê Hương Hương, tôi sẽ công khai tất cả khoản nợ nần cô đang mắc phải, khiến cho cô không thể sinh tồn ở Đài Loan!”

“Diễm...” Trầm Tâm Viện sợ tới mức hồn phi phách tán, không nghĩ tới Hạ Diễm kiên quyết như thế “Em có chỗ nào kém so với cô ta?”

“Toàn bộ đều kém!” Hắn quay đầu nhìn cô ta “Hạn cho cô trong 5 phút rời tòa nhà này, bằng không tôi sẽ kêu người tới quăng cô ra ngoài!”

Hạ Diễm nói xong liền xoay người rời khỏi văn phòng, một bên căn dặn thư ký “Nếu như ba mươi giây sau cô ta không rời khỏi văn phòng tôi, kêu bảo vệ đi lên đem cô ta quăng ra khỏi văn phòng.”

“Vâng.” Thư ký tận trung với cương vị công việc của mình liền trả lời “Ách, tổng tài...”

Hạ Diễm quay đầu “Còn có chuyện gì?”

“Tôi nghĩ Lê tiểu thư hiện tại ở nhà là không ở nhà, cho nên tổng tài...” Thư ký đưa ra một danh thiếp cho hắn “Tôi sợ cô sẽ nghĩ loạn đi lung tung, cho nên đã đánh lừa cô ấy nói có một quán cà phê bán toàn bán ngọt không cần tiền, sau đó gọi điện thoại nói với chủ quán đem hóa đơn đưa đến văn phòng của ngài...”

Hạ Diễm nhìn tấm danh thiếp một cái, lại nhìn đến thư ký “Cô làm rất khá, từ hôm nay trở đi, tăng lương 5%.” Hắn thu lại danh thiếp, liền vội hướng tới thang máy mà đi.

Đúng vậy, tiểu ngu ngốc thật sự sẽ mắc mưu, cho nên Hạ Diễm liền biết Lê Hương Hương đang ở nơi nào.

Tìm được cô, hắn sẽ hung hăng đánh cô một chút.

Nhất định!

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tôi Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Lê Hương Hương khó có được cơ hội đến quán cà phê cao cấp, cho nên cầm hết một khối lại một khối bánh ngọt, giống như là hận không thể đem hết bánh bỏ vào miệng.

Hạ Diễm là hồn dân, trúng thối! Lê Hương Hương ủy khuất nuốt bánh ngọt, nhớ lại cuộc đối thoại ở trong văn phòng.

Trầm Tâm Viện có đứa nhỏ của hân, bảo cô làm sao bây giờ, chẳng lẽ muốn cô làm lớn, Trầm Tâm Viện làm nhỏ? Cô lấy đĩa ăn xiên vào bánh ngọt, hình tượng không hề thực nữ.

"Ồ..." Lần đầu, cô cảm thấy bánh ngọt không hề ngon.

"Bản chết đi được" một giọng đàn ông đỉnh đầu cô hạ xuống.

Cô nghe được thanh âm quen thuộc kia, nâng lên một phen nước mắt, một phen nước mũi, khóe miệng còn dính bơ.

"Anh..." Lê Hương Hương hít hít cái mũi, nước mắt cứ như thế mà ra, chảy xuống hai bên má.

"Khóc cái gì?" Hạ Diễm ngồi ở bên cạnh cô, vì cô lau đi nước mắt ở hai bên má cùng với bơ dính trên mặt "Anh không phải đã nói buổi chiều ba giờ mới có thể ăn bánh ngọt sao? Hiện tại mới hơn một giờ, còn cơm thì sao?"

Cô thành thực lắc đầu một cái.

"Em thực đáng chết, đợi chút trở về anh sẽ trừng phạt em." Hân tuy rằng lời nói có phần hung dữ, nhưng động tác lại thật mềm mại.

"Anh làm sao tới tìm em? Anh không phải nên trở về tìm tình nhân của anh sao?" Cô nâng lên đôi mắt đầm lệ "Anh đều gạt em..."

"Anh làm sao lừa em?" Hân vì cô lau đi nước mắt bên cạnh hốc mắt "Chứng cứ nào nói anh có tình nhân?"

"Cô ấy rõ ràng nói mình mang thai, anh còn không muốn thừa nhận chuyện này à?" Cô hất đi bàn tay to của hân, mắt hững hờ trả lời "Anh vì sao muốn gạt em? Anh rõ ràng cùng cô ấy phát sinh quan hệ, nếu không cô ấy làm sao có thể mang thai? Làm sao có thể muốn em đem anh tặng cho cô ta?"

"Vậy em vì sao không gọi điện thoại hỏi anh? Vì sao em đối với anh một chút tin tưởng cũng không có?" Hân thiếu chút nữa rống to ra tiếng.

"Anh... anh có tiền án!" Cô ngẩng đôi mắt tròn to ngăn nước, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn toàn là nước mắt.

Không biết vì sao, rõ ràng khi rời đi công ty hân, cô còn rất tự nhiên, kiên quyết cho rằng cho dù không có Hạ Diễm cô vẫn có thể hồi phục lại cuộc sống như người bình thường.

Nhưng sau khi cô bước ra khỏi công ty, vừa nhớ tới Hạ Diễm có lẽ sẽ đem hôn sự hai người lui đi, ngược lại lựa trọn Trầm Tâm Viện, tâm cô liền đau , giống như có người đang dùng lực bóp chặt lại.

Sắc mặt của Hạ Diễm cũng không tốt lắm, hân nhất định phải trừng phạt cô gái nhỏ không biết nghe lời này, cứ nhiên một câu cũng không có hỏi, liền trực tiếp giáng hân tội tử hình .

Với tính cách trước đây của hân, hân sớm đã quay đầu bước đi; cố tình, tâm hân vẫn muốn thuyết phục cô.

Hân không nghĩ nhượng bộ, vừa ý lý lại bởi vì sủng cô, yêu cô, trở nên không giống với chính mình.

"Lê Hương Hương, em nghe rõ ràng cho anh." Hạ Diễm phát hiện kỳ hạn nhắn nài của mình sắp biến mất "Kể từ sau khi anh gặp gỡ em, anh chỉ yêu có mình em. Còn chuyện của anh cùng Trầm Tâm Viện anh có thể giải thích, anh thừa nhận cô ta là bạn giường trước đây của anh, nhưng vì em, anh đã tốn ba trăm vạn bồi thường nợ nần của cô ta, vì muốn chuyển tâm yêu một mình em, em còn có chỗ nào cảm thấy không công bằng?"

Ba trăm vạn? ! Lê Hương Hương không thể tin được nhìn Hạ Diễm, âm lượng nhỏ đi "Nhưng là cô ta nói có con của anh..."

"Em là ngu ngốc à!" Hân thật muốn xé đầu cô ra, nhìn xem bên trong rốt cuộc là đựng cái gì "Trừ em ra, anh cùng người phụ nữ khác phát sinh quan hệ đều có mang bảo hộ!"

"Ách..." Lê Hương Hương nháy mắt há hốc mồm, không nghĩ tới hân đối "Chuyện phòng the" thẳng thắn như vậy.

"Kia..." Bị khí thế của hân làm kinh sợ, sự kiên trì vừa rồi của Lê Hương Hương dần dần tán loạn, cô chớp con ngươi thủy lượng đen "Trầm tiểu thư cùng anh..."

"Anh đã cùng cô ta chia tay một đoạn thời gian rồi!" Hân trừng cô, giận cô một chút đều không tin hân "Anh cũng đã cảnh cáo cô ta không cho phép cô ta lại tiếp cận anh, bằng không ta liền công khai chuyện cô ta mắc nợ."

Nước mắt Lê Hương Hương đã dừng lại, thay vào đó giống như đứa trẻ làm mất lỗi, cúi đầu nghịch ngón tay, hoàn toàn không dám nhìn về mặt của Hạ Diễm.

"Em tin tưởng lời nói của anh?" Hạ Diễm nhìn về mặt vô tội của Lê Hương Hương.

Tuy rằng cô thực đáng yêu, nhưng là hấn vẫn không thể tha thứ cô!

Lê Hương Hương nhẹ nhàng gạt đầu, cổ lẩy dững khi nhìn con ngươì đen của Hạ Diễm "Vậ... Thật sự trong lòng anh chỉ có một mình em sao?"

"Em ngu ngốc a!" Hấn dùng lực nhéo hai má phẩn nộn của cô "Nếu anh không thích, làm gì tới tìm em để giải thích một đồng chuyện?"

"Ha ha." Lê Hương Hương ngây ngô cười vài tiếng, cuối cùng nịnh nọt lấy một khối bánh ngọt, hướng cái miệng của hấn "Ăn bánh ngọt được không?"

Hấn không nhận, dôi tay nhỏ bé của cô "Kể tiếp, chúng ta nên tính sổ chuyện khi nãy."

"A?" Tính sổ?!

Cô trông thấy ánh mắt lợi hại của hấn, nhịn không được đánh một cái run lạnh.

Mi Lê Hương Hương như muốn đổ xuống!

"Anh nói rồi, thời gian có thể ăn điểm tâm là ba giờ, hơn nữa..."

Về nhà, Hạ Diễm đem cửa khóa chặt, lập tức gior lên gương mặt quở trách Lê Hương Hương.

Lê Hương Hương hoàn toàn không dám lên tiếng, trong lòng thầm đếm thử vừa mới chính mình ăn mấy khối bánh ngọt... A, giống như chừng năm khối.

Hạ Diễm nhìn ba lô trên lưng Lê Hương Hương, thoát nhìn so với bình thường còn to gấp đôi, vì thế bàn tay to chụp tới, đoạt lấy ba lô của cô, đem đồ bên trong toàn bộ đổ ra –

Một cái chìa khóa, một bao giấy, một cái điện thoại di động cùng một cái túi đựng tiền, không gian còn lại, đều bị đồ ăn vặt chiếm hết, có chocolate, khoai tây miếng, thịt heo khô, kẹo que... Cuối cùng lấy ra là một hộp chocolate theo dạng kẹo cây.

"Lê Hương Hương, em cư nhiên dám giấu giếm anh nhiều đồ ăn vặt như vậy?" Hấn con ngươì nheo lại nhìn cô.

"Em..." Cô nhếch cái miệng nhỏ nhắn "Không có biện pháp nha, ai bảo anh là trùu thực phẩm, đồ ăn vặt này đều là công ty anh làm, ai biểu anh làm ra đồ ăn ngon như vậy!"

Cô còn can đảm tranh luận? Trán Hạ Diễm lộ ra gân xanh, tiến lên đem Lê Hương Hương kéo hướng đến trong lòng hấn "Còn dám tìm lý do? Loại thức ăn này có gì ngon?"

Cô đoạt lấy cây chocolate trong tay hấn, tự nhiên như mở bìa sách đứng lên "Chính là ăn ngon nên mới có thể mua nha! Anh làm sao có thể nghi ngờ thức ăn do chính anh làm ra?" Cô tức giận rút ra một cây chocolate, hướng miệng nhét vào.

"Anh làm mấy thứ này, cũng không phải muốn em không ăn bữa ăn chính, mà lấy đồ ăn vặt thay thế." Hấn một phen cướp đi cây chocolate trong miệng cô.

"A..." Cô dẹt cái miệng nhỏ nhắn, muốn cướp lại cây kẹo chocolate trong tay hấn "Đưa em!"

"Trả lại cho em?!" Hấn nhiu mày, cuối cùng giở trò xấu, cười cô "Xem ra không làm cho em từ bỏ đồ ăn vặt này, em là sẽ không ngoan ngoãn nghe lời."

Nói xong, hấn đem cô trực tiếp đưa đến trên sô pha, làm cho cô ngồi ở trên sô pha, bàn tay to trực tiếp tham tiến vào trong váy cô.

"A... Anh làm sao?" Lê Hương Hương đỏ mặt kẹp chặt hai chân, lại bị hấn tách ra.

"Không..." Cô muốn che lấp chính mình lại, nhưng lại bị hấn áp chế thân mình, đưa lưng về phía hấn.

"Hôm nay anh nhất định phải giáo huấn em!" Hấn làm cho cô ghé vào ghế sô pha, đem váy cô đẩy đến thắt lưng.

"Diễm..." Cô cảm thấy thẹn thùng, bàn tay to của hấn di chuyển không yên phận.

"Hôm nay cấp cho em một cái trừng phạt đặc biệt, cho em về sau không dám lại ăn vụng đồ ăn vặt nữa!"

"Diễm, anh muốn làm cái gì?" Thân thể cô nhịn không được run rẩy, không rõ hấn muốn làm cái gì.

"Diễm..." Lê Hương Hương cảm thấy chính mình bị lãng nhục, nhưng là cảm giác lại như vậy kích thích cô, giống hàng trăm loại điện giật khác nhau chạy vào cơ thể cô

"Anh không thể như vậy, mau thả em ra..." Cô muốn ngăn cản hấn, bất quá cũng là uống phí khí lực.

"Ô ô..."

"Em không vui sao? Xem em, đều đem kẹo que ăn đi..."

Cô cắn bản không thể chống đỡ được, dồn dập thở gấp, trong tiếng rên rỉ, bí mật mang theo phóng dăng thanh âm, làm say mê thần trí "Diễm... Em... Cơ thể của em nóng quá..."

"Em tham ăn như vậy, một cây kẹo que này nhất định không thỏa mãn được em."

"Nhóc con tham ăn." Bản chất xấu xa từ trong xương cốt, Hạ Diễm làm cho cây chocolate cùng kẹo que trái phải đung đưa.

"Thoải mái sao?" Hạ Diễm khẽ cười một tiếng.

"Thoải mái... Thật thoải mái..." Lê Hương Hương bắt đầu mê loạn.

"Ăn vào đi!"

Nàng nhẹ cắn, cây chocolate cứ như vậy mà bị cô ăn vào trong miệng.

Hắn liếm một ngụm cây chocolate, lấy miệng dứt cô ăn, hai người cùng nhau chia xẻ mùi thơm của cơ thể cô trên cây chocolate.

Tiếp theo, cô chủ động khẽ hôn môi hắn, lấy đầu lưỡi cạy môi hắn ra, cùng đầu lưỡi hắn giao triền.

"Em muốn cái gì? Nói rõ ràng một chút." Hắn rất xấu, cố ý tra tấn cô.

"Muốn, muốn anh giúp em..." Cô hút háp cái mũi, khẽ sờ hốc mắt đỏ hoe "Người ta rất muốn..."

"Vậy em có phải hay không muốn trước giúp anh cởi quần áo?" Nhìn cô tự động dán lên người hắn, hắn vừa lòng nhìn mặt nhỏ nhắn thẹn thùng như quả táo.

Kích tình, mới đang bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ăn Em Ăn Tôi Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Hạ Diễm giống mãnh nam cường tráng cùng cuồng bạo lấy thịt đao công kích hoa huyết mềm mại, hơn nữa sức nặng toàn thân lặp đi lặp lại, mỗi một cái đụng, thân mình mềm mại của Lê Hương Hương liền xuống ghế sofa, hai người thân hình liên tiếp, giống như một bức đồng cung đồ.

Va chạm kịch liệt thủy triều dâng trào, tiểu huyết dưới bụng cô cảm giác thỏa mãn.

"Em thật mềm, thật chặt..." Thất lung hắn ra sức một cái, "Hương Hương, em khiến cho anh cảm thấy điên cuồng..."

Cô không thể quay đầu nhìn bộ dáng hắn rong ruổi, chỉ có thể nhắm hai mắt, trong miệng đi theo sự luật động của hắn mà phát ra thanh âm nhu nhược yêu kiều, ở trong đầu tưởng tượng ra tư thế oai hùng của hắn.

Va chạm kịch liệt làm cho hắn áp chế thân thể mềm mại của cô, khiến cho cô cùng hắn cùng động luật.

Cơ bắp cường tráng trên người hắn phiếm lớp mồ hôi mỏng, cơ bắp trắng kiện rắn chắc cùng da thịt tuyết trắng của cô chiếu rọi với nhau

"Ừ... a... Ừ..." Cô không ngừng thở gấp, thân mình vì hắn mà đung đưa.

Hắn một bên thưởng thức vẻ mặt đáng yêu của cô, một bên dùng đôi tay trắng kiện âu yếm miên nhũ lác lư của cô, lấy ngón trỏ chà xát nhũ tiềm màu côi hồng.

(Trong tiếng trung, hoa mân côi có nghĩa là hoa hồng, vậy màu côi hồng tức là màu đỏ)

"... A..." Cường đại áp lực chen vào trong u huyết cô, tựa hồ mau làm cô nứt vỡ ra.

"Ừ... em giỏi quá..." Vách tường hấp thụ nóng thiết của hắn, làm tốc độ hắn nhanh hơn, một lần lại một lần nhập vào, thật sâu bên trong...

Sau khi chấm dứt từng phật, Lê Hương Hương dán ở thân mình Hạ Diễm, cùng hắn ôm nhau ở trên sofa.

"Lần sau không cho phép em lại vi phạm trong lời của anh, nghe được không?" Hắn khẽ hôn trán mồ hôi của cô, lấy đầu lưỡi ăn miệng cô.

Hai mắt cô căn bản mở ra không được, chỉ có thể nghe nhịp tim đập của hắn, qua vài phần phút sau, cô mới lại đột nhiên mở mắt ra.

"Anh..." Cô tức giận đến đâm vào ngực hắn "Anh làm sao có thể đối với em như vậy?"

Hành vi khi nãy của hắn cơ hồ là làm nhục cô, hại cô trở nên không giống chính mình, tựa như trời sinh tiểu đâm oa, phối hợp trò chơi của hắn.

"Đừng nói em không thích." Bàn tay to của hắn vuốt ve bộ ngực cô, còn lấy đầu lưỡi nếm hương vị cô "Em rõ ràng thích anh làm người như vậy..."

"Anh..." Hai má cô đỏ bừng, chỉ cần mỗi lần cùng hắn hoan ái, hắn sẽ luôn nói ra một ít ngôn ngữ khó nghe lại dâm uế.

"Làm sao vậy?" Hắn giả trò xấu phóng điện với cô "Vừa mới không phải kêu lẳng như vậy, còn nói cần anh tiến vào trong cơ thể..." Hắn liếm bụng dưới cô, ngón trở lại tham tiền qua hoa môi sưng đỏ của cô.

"Không cần..." Cao trào vừa qua khỏi, nhưng bị ngón tay hắn một sờ, toàn thân cô vẫn run rẩy không thôi.

"Em thật ẩm ướt..."

"Không thể..." Tuy rằng trong miệng cô kêu không thể, nhưng là tựa như ngón tay hắn có ma lực, phát một cái sẽ luôn châm lên sự nhiệt tình của cô.

"Ngồi lên trên." Thế lực hắn thật dọa người, rất nhanh lại khôi phục hùng dũng, nóng thiết lại dựng đứng lên.

"Không..." Cô lắc đầu muốn cự tuyệt, nhưng lại bị hắn ôm lấy, làm cho cô khóa ngồi ở trên đùi.

"Ngồi xuống!" Hắn nheo mắt "Chẳng lẽ em muốn anh lại tiếp tục trừng phạt em?"

Cô do dự nhìn hắn, cái miệng nhỏ ngập ngừng "Em... Em cảm thấy... Anh hắn là nên mang bao cao su!"

Ô ô... Như thế nào hắn cùng nữ nhân khác làm tình đều mang bao cao su, cùng cô làm chính là không mang?

"Bởi vì anh muốn em gả cho anh, cho nên anh không cần mang mũ!" Hắn liếc mắt nhìn cô một cái "Mau! ..."

"A..."

Hai người đồng thời khẽ thờ gập, thoải mái mà hỗ ứng (hỗ trợ + ủng hộ) đối phương.

Hắn hôn lên môi cô, đầu lưỡi cũng với vào bên trong khiêu khích quấy làm, lửa nóng cuồng nhiệt hôn một đường tới xương quai xanh của cô, bàn tay to lớn như hóa cầu lửa lấy bộ ngực no đủ của cô, đóa hoa màu hồng phấn ở da thịt tuyết trắng phụ trợ, tựa như hai đóa anh đào đang nở rộ.

Sau ba tháng sự hiểu lầm của cô đầu mới biến mất, Lê Hương Hương mới nhìn thẳng vào tâm tình của mình.

Kỳ thật là cô yêu Hạ Diễm, bằng không cô sẽ không ăn dấm chua; mà cô cũng rõ ràng biết, Hạ Diễm có bao nhiêu yêu cô.

Lãng tử không muốn kết hôn, vì cô phá vỡ nguyên tắc, chẳng những nguyện ý cùng cô kết hôn, thậm chí còn cùng ba cô hợp tác, đẩy ra kết hợp tình thú thương phẩm thực phẩm.

Tuy rằng tổ hợp rất kỳ quái, nhưng sự thật chứng minh sau khi thị trường trải qua khai phá, đồ ăn cũng có thể đóng gói thành đồ dùng tình thú, phối hợp bao cao su cùng nhau tiêu thụ. (==')

Tựa như Hạ Diễm cùng Lê Hương Hương, nhìn như hai người không nói không rằng, một khi quán quýt, mới phát hiện hai người là cỡ nào phù hợp một đôi với nhau. Hắn yêu chết cô !

Bất quá có đôi khi Lê Hương Hương lại hận chết hắn, bởi vì quy định bá đạo của hắn làm cô không thể ở trước bữa ăn chính ở ngoài ăn nhiều đồ ăn vặt, nghiêm khắc không chế số lần ăn đồ ăn vặt của cô.

Hôm nay, Lê Hương Hương thừa dịp Hạ Diễm không ở công ty, lấy ra bánh quy tàng trữ của cô, trốn xuống bàn mà ăn.

Kakaka... Bánh bích quy ăn ngon nha! Cô thỏa mãn miệng cười không ngừng, không cho cô ăn đồ ngọt, quả thực là muốn lấy mạng cô, đơn giản liền đem lời nói của Hạ trở thành gió thổi bên tai.

Hơn nữa a, hắn hảo bá đạo! Vẫn muốn cô gả cho hắn, nhưng là cô cảm thấy chính mình còn trẻ, hơn nữa hắn lại quân đông quân tây, cô mới không cần dễ dàng gặt đầu như vậy đâu!

Lê Hương Hương vừa ăn bánh bích quy, một bên hồi tưởng lại biểu tình cầu hôn thất bại của Hạ Diễm ở mấy tháng nay, nhin không được phốc xich cười.

Bất quá có một câu tục ngữ nói hảo — vui quá hóa buồn.

"Lê Hương Hương." Thanh âm lạnh lùng theo trên mặt bàn truyền đến "Em lại ở sau lưng anh ăn vụng !"

Hạ Diễm thanh âm rơi xuống, thân mình kiều nhỏ (kiều mỹ +nhỏ nhắn) của Lê Hương Hương cũng bị kéo ra ngoài.

Cô vô tội chớp đôi mắt to, miệng còn cắn bằng chứng không kịp hủy diệt.

"Em..." Cô vội vàng nuốt bánh bích quy vào, nhưng trên tay lại không biết muốn hướng chỗ nào để giấu "Ôi trời, anh như thế nào nhanh trở lại như vậy a?" Cô nở lên tươi cười, hi vọng chờ một chút trừng phạt sẽ giảm nhẹ một chút.

Hạ Diễm ngoài cười nhưng trong không cười "Em liền không nghe lời như vậy? Lại ăn vụng..." Hắn nheo mắt, sau khi tịch thu đồ ăn vặt của cô, trong mắt uẩn khởi tà khí.

"Người ta đã đói bụng thôi!" Cô đáng thương hề hề nói: "Thật sự rất đói, rất đói..."

"Em vừa mới ăn xong không lâu, đói cái gì? Rõ ràng chính là muốn ăn!" Hắn phản bác cô.

"Thật sự !" Cô lôi kéo ống tay áo của hắn "Hơn nữa, em rất muốn ăn chua, cho nên ta mới có thể trộm đồ chua hương vị khoai tây miếng..."

Chua? Hạ Diễm nheo mắt nhìn dáng người Lê Hương Hương từ từ đầy đặn, cùng với da thịt càng lúc càng bóng loáng.

Cuối cùng, bàn tay to của hắn niết bộ ngực của cô —

Hử, gần như lớn hơn một chút...

"Anh làm sao?" Sắc lang! Lê Hương Hương che trước ngực.

"Đi, chúng ta đi gặp bác sĩ." Hắn kéo tay cô, nếu như hắn đoán đúng, hắn cùng cô rất nhanh có thể cử hành hôn lễ .

Cho dù là bất đắc dĩ, hắn cũng sẽ đem cô buộc đến hôn lễ !

"Vì sao muốn gặp bác sĩ?" Lê Hương Hương khó hiểu hỏi.

"Em rất có thể đã mang thai." Thanh âm Hạ Diễm không nhanh không nóng, nhưng giọng nói đã có một tia run rẩy, lộ ra khẩn trương.

"Em không cần đi gặp bác sĩ!" Lê Hương Hương vừa nghe, sống chết kháng cự "Nếu như mang thai, em liền phải gả cho anh..."

Gả cho hắn, đại biểu cô 24 giờ đều bị hắn theo dõi, kia cô liền thật sự phải ăn kiêng.

"Bảo bối ngoan, gả cho anh sau, chúng ta có thể thỏa hiệp bất cứ chuyện gì, như... Vốn là em ba giờ mới có thể ăn điểm tâm, hiện tại giảm lại là hai giờ, lại nhiều điểm tâm hơn nữa buổi tối tám giờ sau khi ăn xong." Hắn dỗ cô.

"Thật vậy chẳng?" Cô nhỏ giọng hỏi, tuy rằng cô thực không chí khí, nhưng là mỗi lần hắn vì cô chuẩn bị điểm tâm, đều là món điểm tâm ngọt rất cao cấp.

"Anh đã lừa gạt em sao?" Hắn quay đầu nhìn cô cười ôn nhu.

A... Tâm cô ám áp , ngây ngốc bị hắn dắt đi "Không có..."

"Vậy... Chúng ta nên kết hôn." Hắn không biết từ nơi nào lấy ra nhẫn, rất nhanh đeo lên ngón áp út cô "Bằng không bụng nổi lên, em mặc lễ phục sẽ rất khó nhìn."

Lê Hương Hương căn bản không có đường sống để cự tuyệt, cũng không có năng lực quyết định, chỉ có thể một lần lại một lần bị Hạ Diễm đe dọa, cuối cùng quyền quyết định vẫn là trở lại trên tay của hắn.

Chính là, bàn tay to của hắn vẫn như cũ nắm tay cô, vô luận hắn đến chỗ nào, cô ở nơi nào, bọn họ đều dắt tay cùng nhau mà bước đi.

Cứ việc, cô bị hắn ăn sạch sẽ, cộng thêm gất gạo mà ăn, bọn họ vẫn như cũ sẽ ngọt ngào như vậy mà cãi nhau cả đời.

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Ấn Em Ấn Tới Nghiện* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

